



*De la
pentru voi!* 2



Școala care deschide aripile copiilor

**Școala Gimnazială „Ion Basgan”
Focșani
Anul II , Nr. 2 , MAI 2017**

COORDONATORI:

Prof. Elena Ciobotaru
Prof. Mariana Stroe
Prof. Marius Catană
Prof. Alina Dima

Echipa de redacție:

Prof. înv. primar Carmen Tomescu
Educ. Ionica Șerban
Prof. Marius Catană
Prof. Înv. primar Florentina Enoiu
Prof. Georgeta Manea
Educ. Mioara Tepșanu
Prof. înv. primar Nicoleta Cojocă
Prof. Mariana Țandără
Înv. Viorica Tudorache
Educ. Nina Gîrleanu
Prof. Elena Ciobotaru
Prof. înv. primar Claudia Nicolae
Educ. Rodica Leica
Daniela Cristina Anghelache-bibliotecar
Prof. Daniela Dumitrache
Prof. înv. Primar Ana Maria Angheluță
Prof. Georgiana Zepa
Prof. Alexandrina Ivan
Prof. Mihaela Vasile
Prof. Nicoleta Ion
Înv. Elena Lepădatu
Prof. Oana Nedelcu
Prof. înv. primar Tudorela Butunoi
Prof. Lăcrămioara Frumuzache
Prof. înv. primar Florina Șchiopoiu
Prof. Eusebiu Teodor Bîznă
Economist : Gina Munteanu
Prof. Nicoleta Soare
Prof. Mariana Stroe

Tehnoredactare : prof. Mariana Stroe

Desene : prof. Mihaela Vasile



LITERATURĂ

Limbaajul naturii în cadrul activităților educative

În cadrul unor activități educative, copilul descoperă limbaajul naturii, mediul înconjurător fiind perceput ca un spațiu al creativității, acesta reprezentând pentru copil atât un mediu de joacă, cât și o poartă de deschidere multisenzorială.



Există mai multe metode de percepere senzorială a naturii (**parcursul senzorial al naturii, atelierele de creație literară, puzzle-ul literar, micii actori, puzzle-ul artistic, carnetul naturii**), prin intermediul cărora se observă că natura, cuvintele, pictura și sentimentele sunt „punți” către sufletul copiilor, către latura lor creativă.

Aceste tehnici îi îndeamnă pe copii să se apropie de natură prin joc și să o „simtă” prin toată gama de simțuri, să o descopere printr-un parcurs senzorial, să o „recreeze” prin texte și cuvinte, să o picteze în cele mai frumoase culori și să o „interpreteze” prin cântec, joc și poezie și să realizeze carnete inedite despre natură și cuvânt.

I. Parcursul senzorial al naturii



Una dintre metodele cele mai eficiente este explorarea spațiilor verzi prin parcursuri senzoriale, prin exerciții practice de apropiere, de cunoaștere nemijlocită a naturii, solicitându-se procese cognitive ca: percepția, memoria, imaginația și gândirea. Acest parcurs senzorial însumează o serie de tehnici de explorare și descoperire, solicitând diferite simțuri: **văzul** („Pătratul”, „Cercul”, „Oglinda”, „Camera foto”), **auzul** („Concertul naturii”), **pipăitul** („Ochelarii”, „Eșarfa”). Se pornește de la ideea că natura este locul de joacă al copilului, care prin joc, se apropie senzorial de ea, pentru ca ulterior să se joace și cu ajutorul cuvintelor.

Astfel, în mijlocul naturii se formează grupe de câte doi elevi, aceștia observând natura printr-o modalitate diferită, dar, în același timp, interesantă. Fiecare elev, prin intermediul unor cuvinte, verbe, adjective sau substantive și folosind „Pătratul”, „Cercul”, „Oglinda”, „Camera foto”, are ca sarcină să realizeze o expunere de sentimente și trăiri. Un elev din echipă așază unul dintre instrumentele enumerate, astfel încât să vadă în acestea elemente din natură sau le așază lângă un colț din natură și spune ce simte sau ce vede, iar celălalt elev notează într-un carnet cuvintele rostite de primul copil. Apoi, cei doi copii își schimbă rolurile.

Aceste instrumente de percepere senzorială a naturii au menirea de a izola imaginea pentru a o interpreta.



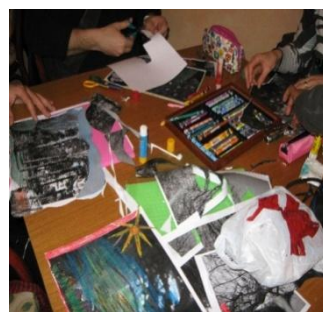
II. Atelier de creație literară

La finele parcursului senzorial, toate grupele se întâlnesc într-un colț din natură, dinainte stabilit. Fiecare grupă își prezintă lista „sentimentelor”. Din multitudinea de cuvinte notate pe parcursul exercițiului de explorare senzorială se vor selecta câteva cuvinte, apoi se vor forma grupe de câte 3-4 elevi, fiecare grupă utilizând aceste cuvinte pentru a crea texte despre natură, în cadrul atelierelor de creație literară, care se vor desfășura tot în mijlocul naturii.

III. Puzzle literar

O altă modalitate utilizată în atelierelor de creație este **puzzle-ul literar**. Fiecare grupă primește 3 texte despre natură. Textele vor fi citite, apoi se vor selecta și decupa câteva cuvinte și expresii, pentru ca în cele din urmă să fie creat un nou text literar, prin lipirea cuvintelor decupate și adăugarea altora. Această modalitate de creație literară are un rol important în exercițiile de comunicare și creativitate, același conținut îmbrăcând forme diferite.

Redactarea acestor texte prin colaborare poate fi denumită generic „Să ne jucăm **cu ajutorul cuvintelor !**”, în urma explorării fragmentare a unor elemente din cadrul natural (*copacul, coroana, frunza, florile, trunchiul etc.*).



III. Micii actori. Tehnica puzzle-ului literar poate fi însoțită de jocul de rol. Textele realizate prin intermediul decupajului literar pot fi „regizate” și interpretate într-o modalitate proprie, prin cântec, prin joc, prin mișcare, printr-o mini-piesă de teatru, toate acestea având loc tot în mijlocul naturii.

IV. Puzzle artistic

Pe lângă puzzle-ul literar, o altă metodă de percepere senzorială a spațiului natural este **puzzle-ul artistic**. Fiecare elev realizează mai multe fotografii în natură, pe parcursul exercițiului de explorare senzorială a naturii, imprimând alb-negru doar o singură fotografie care l-a impresionat mai mult. Apoi selectează două imagini ale colegilor, realizând în cele din urmă, prin **tehnica puzzle** și cu ajutorul culorilor, o nouă imagine care reprezintă o viziune proprie a naturii. Aceste lucrări pot fi realizate și utilizând **tehnica metaplastiei**. Metaplastia folosește ca spațiu plastic o folie de protecție pe care se așază, prin tehnica ruperii, bucăți de hârtie creponată de culori diferite. Eșantioanele de hârtie se aplică pe suprafața plastică prin suprapunere, fixându-se cu ajutorul unui amestec de aracet și apă. Culorile se înmoaie și fuzionează, obținându-se efecte transparente, de o frumusețe extraordinară.

V. Carnetul naturii

Lucrărilor create li se pot alătura textele scrise în cadrul atelierelor de creație, iar cu acestea se realizează expoziții inedite și atractive. Aceste expoziții reprezintă, de fapt, un tip de carnet al naturii.

Toate aceste activități desfășurate în cadrul atelierelor de creație au rolul de a dezvolta latura estetică, dar și cea emoțională, elevul înțelegând că, numai iubind-o, putem proteja natura.

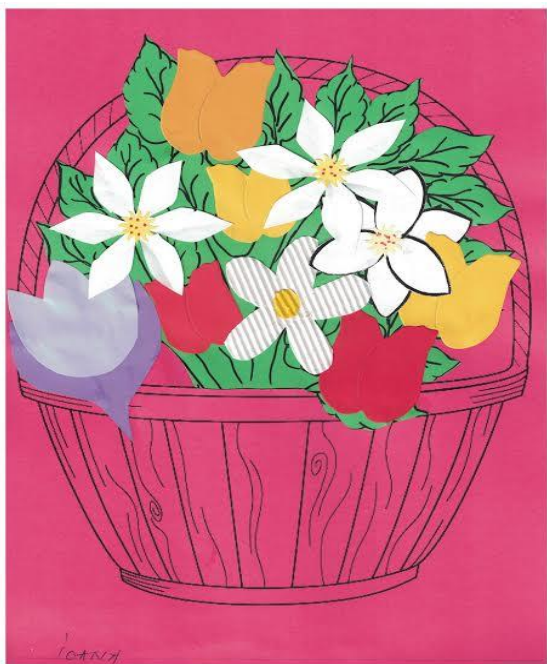
Totul este atât de frumos când înveți, din umbră, un copil să se joace cu o paletă de cuvinte și cu natura! Îl înveți să iubească natura, pictura, dar și lectura, îl înveți să înțeleagă **LIMBAJUL NATURII**.



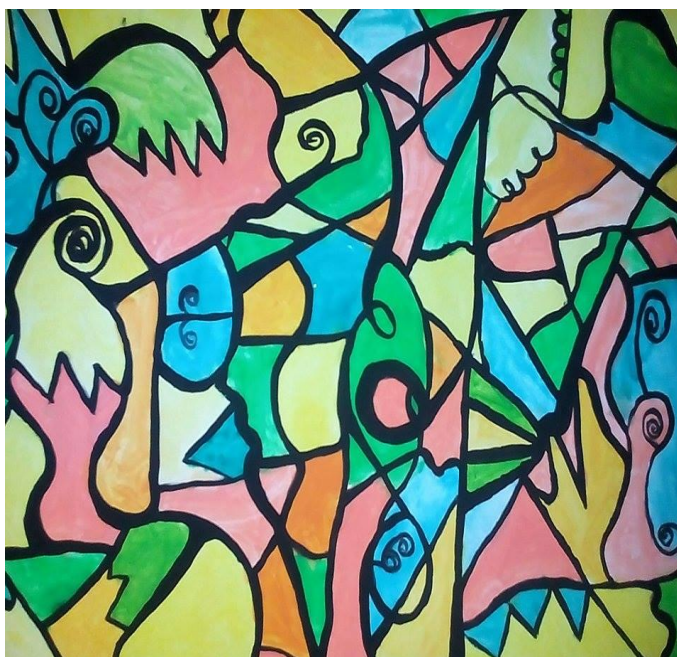
Prof. înv. primar Tomescu Carmen

BIBLIOGRAFIE

- 1) Rutily Aline– „Arts visuels et jardins”, CRDP de Poitou – Charents, 2006 ;
- 2) Rutily Aline– „Esthetique et environnement”, Nathan Pedagogie, 1997 .



Ghilea David
Educ. Șerban Ionica



Prof. Vasile Mihaela



LITERATURĂ

Simplitatea

Tăcută și liniștită, incredibila pădure îmi îmbăta simțurile. Atingând cu vârful degetelor cel mai mic firicel de iarbă, un fior mă copleșește. Splendida armonie de culori se îmbină perfect cu melodiile ciripite de puii abia ieșiți din ou. Zeci de ființe mi se alătură în explorarea necunoscutului codru.

Cu fiecare pas, mă afund către mijlocul acestuia. Fiecare vietate își lasă amprenta în pământul udat de roua dimineții. Crengile sunt sufocate de flori, de toate nuanțele, de toate modelele și mărimile. Toate acestea îmbogățesc priveliștea nemărginită, o priveliște magnifică, neobservată de mulți dintre noi.

Simplitatea este rarisimă în ziua de astăzi. Naturaletă, cu toată frumusețea sa, a rămas în trecut ca o umbră a spectaculosului de astăzi. Nu îmi pot imagina nimic mai frumos. Să stau pur și simplu, pe iarba rece și firavă, sprijinită de un stejar bătrân, cu scoarța atinsă de trecerea timpului, și să privesc darurile naturii create special pentru noi.

Bolta cerului se alătură spectacolului, având ca invitați pufoșii nori de diferite forme, neînțelese de nimeni care acoperă imensa strălucire a mingii uriașe de foc.

Codrul este locul unde toate forțele pământului se întâlnesc. Un tablou minunat, în care fiecare dintre noi se poate refugia. Diversitatea și jocul de culori, acompaniate de existența vietăților mărunte, creează un tot unitar, transformând pădurea într-un tărâm inedit.

Milos Cristiana, clasa a VII-a A
Prof. Marius Catană

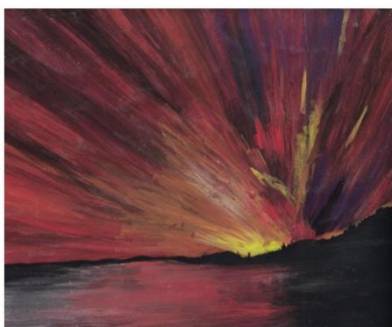


Nedelcu Sara, cl. I
Prof.înv. primar Enoiu Florentina



Miron Ema, clasa I
Prof. înv. primar Florentina Enoiu

Les saisons



Ma saison préférée est l'été parce qu' il fait chaud et on part en vacances. Toute la nature est en vie. Les oiseaux chantent, les arbres portent leurs fruits et les enfants sont en vacances. Dans les prairies il y a des fleurs multicolores. Nous allons à la mer, à la montagne et à la campagne. Nous mangeons des cerises, nous lisons des livres, nous allons à la piscine, à l'étranger et chez nos grands-parents. A la mer, nous faisons des châteaux de sable, nous nageons et nous prenons des bains de soleil.

J'aime aussi les autres saisons parce que chacune est spéciale.

Le printemps, le porteur de joie, arrive avec son cortège de fleurs, la lumière et la couleur. Nous pouvons aller dans le parc et faire des promenades en nature. Les papillons colorés volent partout. Les oiseaux migrateurs reviennent à leurs nids. Les arbres sont en fleur et la nature reverdit.

L'automne est de bonne humeur et de l'or, travailleur et généreux car il remplit les granges chaque année avec des céréales, des fruits et des légumes. Les enfants vont à l'école avec des sacs à dos lourds pour découvrir de nouveaux secrets inconnus.

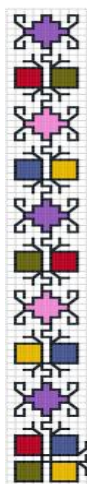
J'aime l'hiver parce que je joue dans la neige avec mes amis. Nous faisons un bonhomme de neige, du ski, du patinage, de la luge et nous lançons des boules de neige. On décore le sapin et Père Noël arrive.



Murgu Denisa
Clasa a V-a C
Prof. Elena Ciobotaru

Andronache Andreea Alice
Clasa a VI-a C
Prof. Georgeta Manea





Bunicul și bunica

Bunicul și bunica din partea mamei sunt cei mai buni bunici din lume.

Bunicul meu are ochii verzi-maronii, este amuzant, glumeț și muncitor. Bunica mea este harnică precum o albină, are ochii verzi ca smaraldul, este grijulie și buna, fiindcă mă ia de la școală zi de zi.

Ea vine acasă la mine și face curat, aranjează prin casa și stă cu mine când părinții sunt la serviciu. Tot ea face cozonac alb ca spuma laptelui și moale ca omătul pufos.

Eu îi iubesc pe amândoi la fel de mult, pe bunicul meu blând ca o floare rară și pe bunica mea ca o albinuță!

Dumitrașcu Elena
Clasa a III-a B



TABLOURI BIBLICE

(Versuri de Abecedar)

de Tudor Arghezi

ADAM și EVA

Urându-i-se singur în stihii

A vrut și Dumnezeu să aibă-n cer copii

Și s-a gândit din ce să-i facă,

Din borangic, argint sau promoroacă,

Frumoși, cinstiți, nevinovați.

Se puse-așezământul dintre frați.

Dar i-a ieșit cam somnoros și cam

Trândav și nărăvaș strămoșul meu Adam;

Că l-a făcut, cum am aflat,

Cu praf și nițeluș scuiplat;

Ca să încerce dacă un altoi

De stea putea să prindă pe noroi,

Că, de urât, scuipând în patru zări, stingher,

Făcuse și luminile din cer.



ISSN 2501 - 7575 , ISSN - L 2501 - 7575



*Dar iată că l-a nimerit,
Din pricina aluatului, greșit,
Și că Adam, întâiul fiu
Al Domnului, ieșise, parcă, și zbanghiu.
Nu-i vorbă, nici-o poză nu ne-nvață
Cum ar fi fost omul dintâi la față.
Nici unda lacului nu l-a păstrat,
În care se-oglindea la scăpătat.
Puterea lui dumnezeiască,
Dormind mereu, căta să-l mai trezească:
I-a rupt un os din coaste, ceva,
Și-a zămislit-o și pe Eva.
Mai poți căsca de lene, iarăș,
Când ai o soră și-un tovarăș?
S-au luat de mâini și au cutreierat
Grădina toată-n lung și lat.
Să nu te miri că, șovăind și mici,
Li se julea și nasul prin urzici.*

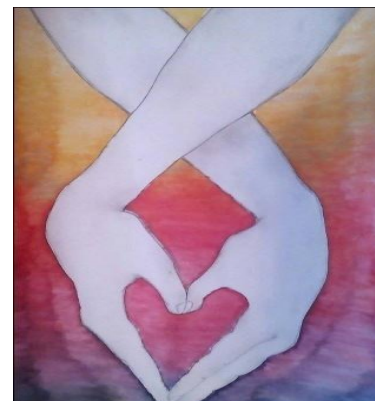


Prof. Vasile Mihaela

PORUNCA

*Prin Rai copiii au dus-o foarte bine,
Cum ar fi dus-o orișicine,
Jucându-se cu gâzele și iezii,
Care săreau pe mugurii livezii.*

*Nici: «Culcă-te devreme!» Nici: «Te scoală!»
Nu era cine ține socoteală
Că întârzii, Adame, la școală,
Că lecția s-o spui fără greșală,
Că, Evă, încă nici te-ai pieptănat
Și așteptai doar pomii să se coacă.*



Prof. Vasile Mihaela

*Nimic, nici tați, nici mame, nici dădace,
Nici profesoara, rea ca o ragace,
Nici dascălul cu zgârci în beregată,
Care să sâcâie băiatul și pe fată.
Totul era de glumă și de joacă
Și așteptai doar pomii să se coacă.*



Prof. Vasile Mihaela

*Dar ce-i veni-ntr-o zi lui Dumnezeu,
Că se-arată încins în curcubeu
Și dete-ntâile porunci,
Anume ce-i iertat și nu e, să
mânânci.*

*« - Din pomul ăsta, Evo și Adame,
Să nu v-atingeți nicidecum de
poame;*

*De unde nu, cunoașteți că v-așteaptă
Pedeapsa mea cea crâncenă și dreaptă».*

«- Ai auzit?»

«- Am auzit!»

« - Ce fel,

Că se mânie Domnul, însuși el?»

*«- Mi-e tare poftă, dragul meu, să gust
Tocmai din pomul ăla, plin de must.»*

PEDEAPSA

*Credeau că Domnul e culcat
Și n-o să știe ce s-a întâmplat,
Că n-avea doară fluturi iscoade
La fiștecare soi de roade.*

*Ea, cam neroadă, dânsul, cam netot,
Nu se-așteptau că Domnul vede tot;
Că ochiul lui deschis, într-adevăr,
Și depărtările le vede în răspăr.*

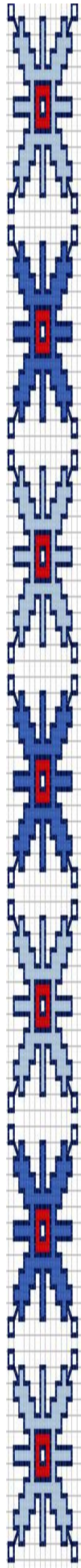
*Nici nu-nghițiseră o-mbucătură,
C-au și fost prinși cu ea în gură
Și cel puțin nu apucase
Să puie poame-n sân, vreo cinci sau șase.*

*El, Dumnezeu, venind în rotogoale,
În supărarea Prea Sfinției Sale
I-a luat din scurt, poruncile știute
Cum le-au încălcat așa de iute.*

*Adam pe Eva lui o a pârât,
Eva pe șarpe, care s-a târât.
Nici-unul n-a voit s-aleagă,
Să-și ia asupra-și vina lui întreagă.*

*De mișelie, nu atât de furt,
Răspunsul aspru fu și scurt;
Că Dumnezeu lovește-ntotdeauna
Mai tare decât faptele minciuna.*

*Din Raiul dulce și din tihna bună
Domnul i-a dat afară, în furtună.*

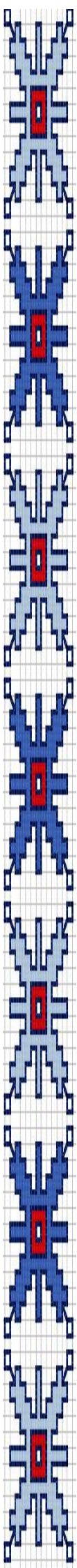


Jocul lui Dumnezeu în crearea primului om

Una dintre axele majore ale creației argheziene este raportarea la divinitate. În "Psalmi", atitudinea poetului corespunde "celui-care-glăsuiește în-pustiu", oscilând între rugă și revoltă față de Creatorul suprem. Această postură a devenit "canonică", marcă a liricii lui Tudor Arghezi. Mai puțin cunoscute sunt "Tablouri biblice" (*Versuri de Abeceedar*), publicate în 1944. Inspirându-se din "Vechiul Testament", autorul oferă în acest ciclu o viziune inedită, "necanonică", asupra celei mai importante etape ale Facerii : zămislirea primilor oameni - "Adam și Eva", viețuirea în "Paradis", "Porunca" de a nu se înfrupta din pomul cunoașterii, picarea în "Păcat" și "Pedeapsa". Păstrând coordonatele textului biblic, scriitorul construiește un univers diferit, marcat de puternice accente ludice. Acestea sunt sesizabile mai ales în versurile care deschid seria, "Adam și Eva".

Se remarcă aici un dublu joc. Mai întâi, ziditorul cerului și al pământului devine, în închipuirea poetului, un "**Deus ludens**". Crearea omului este rodul capriciului, are ca temei alungarea singurătății, dar nu pentru că aceasta constituie o dramă (divinitatea își e suficientă), ci în numele diversității, al alungării plictiselii : "Urându-i-se singur în stihii, / A vrut și Dumnezeu să aibă - n cer copii". Intenția stă sub semnul lipsei de griji (creația pare a nu implica riscuri), al miniaturalului ("copii"), al mimetismului (oamenii vor ieși "după chipul și asemănarea sa", adică "Frumoși, cinstiți, nevinovați") și al fanteziei (în principiu, se vor folosi "materii prime" precum "borangic, argint sau promoroacă"). Dacă la acestea adăugăm și centrarea pe sine ("Se puse-așezământul dintre frați"), obținem toate caracteristicile jocului.

Răzgândirea, neconcordanța dintre gând și faptă întăresc atitudinea ludică : "I-a facut, cum am aflat, / Cu praf și nițeluș scuiat". Facerea lumii pare consecința hazardului ("Că, de urât, scuipând în patru zări, stingher, / Făcuse și luminile din cer") și a încercărilor repetate "Ca să-ncerce dacă un altoi / De stea putea să prindă pe noroi"). Imaginea clasică a unui Dumnezeu atotștiutor, responsabil și ireproșabil dispare, în viziunea lui Arghezi, căci stăpânul lumii "greșește" aluatul, iar rezultatul este imperfect : Adam a ieșit "cam somnoros și cam, / Trândav și năvălaș", "parcă și zbanghiu". Putem interpreta variat aceste trăsături : omul îi este inferior creatorului său ; spiritul nu poate sta tot timpul treaz, are nevoie de odihnă ; nu este dependent în întregime de cel care i-a dat viață, uneori se revoltă ; nu are frumusețea și strălucirea divinului. Portretul lui Adam ar putea fi și o ironie la adresa prejudecății sociale despre bărbați (cam leneși și cam urâți). Crearea Evei sporește motivația inițială (curmarea plictiselii) cu repararea eșecului. De data



aceasta, Dumnezeu nu repetă primul ‘joc’, dând dovadă de inventivitate. Femeia e zămislită dintr-o coastă a bărbatului, întregind opera divinității.”Luarea de mâini” e un gest simbolic al nevoii de celălalt, al cuplului, al completării reciproce. Deși ‘mici, sovăitori’, acești primi oameni-copii sunt cea mai spectaculoasă ipostază a Creației : ‘nu doar vor cutreiera grădina Raiului în lung și-n lat’, trezind curiozitatea Tatălui, ci se vor dovedi și fatal neascultători, obligându-L de acum înainte la veșnică neodihnă. Întrebarea retorică a poetului(‘Mai poți căsca de lene,iaraș /Când ai o soră și-un tovarăș ?) sună și a reproș la adresa jocului de-a Facerea, și a orgolui(rănit) demn de un urmaș al celor dintâi oameni.

Al doilea sens al jocului descifrabil în ‘Adam și Eva’ este interpretarea lui Dumnezeu ca proiecție în cosmos a Artistului, a Poetului. Aici rolurile se inversează : cel care se joacă este omul - creatorul de vers. În primul rând, Arghezi copiază postura învățătorului (a celui care propagă învățătura biblică), ‘povestind’ cum ‘toate de la Domnul purced’. Stau mărturie finalul poeziei, în care se înfiripă un dialog cu ascultătorul inițial(‘ Să nu te miri ca....’) și asumarea persoanei I (‘strămoșul meu Adam’, ‘nici-o poză nu ne-nvață’). În al doilea rând, scriitorul ia atitudinea scepticului : ‘omul dintâi’, cel fără de păcat, pare neverosimil, căci urmașii săi (printre care și poetul) nu i-au păstrat trăsăturile ;de asemenea, se pune sub semnul întrebării însăși originea divină a omului (‘Nu-i vorba, nici-o poza nu ne-nvață / Cum ar fi fost omul dintâi la față./Nici unda lacului nu l-a păstrat...’). În al treilea rând (și cel mai important), Arghezi descrie Facerea prin prisma propriei arte poetice : Dumnezeu este un ‘estet al urâtului’, căci valorifică ‘scuipatul’, ‘praful’, ‘noroiul’, vrând să le dea strălucire de stea’. Ca orice artist își admiră creația care ‘pozează’ într-o operă imperfectă, cumpănește, o șlefuieste, o îmbunătățește. Chiar dacă, în final, Adam și Eva ‘își julesc nasul’, prin urzici”(adică sunt neștiutori, ezitanți), ei se ridică la rang de artă.

Artistul Arghezi urmasul lor, reface, ca un Sisif, traseul om-divinitate , în speranta găsirii unui răspuns la întrebarea :”De ce,dintre toate cele zămislite,tocmai omul este altoi de stele in noroi ?”.

Poezia ‘Porunca’ este un joc ‘de-a Raiul’, care ilustrează, esențializat, porunca divină ca Adam și Eva să nu mănânce din pomul cunoașterii: ‘A dat apoi Domnul Dumnezeu lui Adam poruncă și a zis: ‘Din toți pomii din rai poți să mănânci, iar din pomul cunoștinței binelui și răului să nu mănânci, căci, în ziua în care vei mânca din el, vei muri

negreșit!”(text biblic). Raiul devine un spațiu privilegiat, în care copiii biblici și animalele trăiesc într-o totală armonie: “Prin Rai copiii-au dus-o foarte bine, / Cum ar fi dus-o orișicine, / Jucându-se cu gîzele și iezii, / Care săreau pe mugurii livezii.”

Viziunea argheziană este încărcată de umor, pilda religioasă referindu-se la libertatea de acțiune a copiilor, până la introducerea și conștientizarea regulilor comportamentale. Tema poeziei reflectă concepția că viața impune reguli și norme comportamentale, dar tentațiile ispitesc omul, iar irezistibila atracție pe care o exercită asupra sa ori interdicția îl fac să încalce porunca divină.

În “Rai copiii-au dus-o foarte bine”. Libertatea deplină înseamnă pentru ei lipsa constrângerilor de orice fel (în special, îndrumările permanente și cicălitoare ale părinților) ; nu exista nimeni căruia să-i pese dacă Adam va întârzia la școală, dacă și-a învățat lecțiile sau dacă pe Eva o găsește “prânzul tot în pat”. Se simte ironia acidă a eului liric ce dă și semnificația ludică poeziei, persiflarea fiind adresată copiilor care ar dori să nu aibă nicio îndatorire, ci tot timpul să fie destinat distracției și jocului. Dumnezeu e grandios și autoritar, încins cu un brâu de curcubeu, care, ca un stăpân atotputernic, dă primele porunci privind o altă rânduială în viața omului : « ce-i iertat și nu e, să mânânci ». El își formulează interdicția de a nu se atinge cei doi “nicidecum de poame », pentru că altfel, vor căpăta « Pedepsa...cea crâncenă și dreaptă. ». Adam și Eva sunt surprinși de hotărârea lui Dumnezeu și se miră de interdicția categorică, a cărei încălcare atrage după sine pedeapsa capitală: moartea. Poezia “Pedepsa” încheie ciclul celor cinci poezii din “Tablouri biblice” și ilustrează alungarea din Rai a bărbatului și a femeii, pentru că au încălcat porunca divină, prin care li se interzicea să mănânce din pomul cunoașterii. Adam și Eva credeau că-l pot păcăli pe Dumnezeu, care nu avea de unde să afle că ei au mâncat roade din pomul interzis. Oamenii sunt superficiali și naivi – “Ea, cam neroadă, dânsul, cam netot” -, de aceea nu se așteptau ca Dumnezeu să știe tot și să fie prezent în orice loc: “vede tot”, “ochiul lui deschis”, “depărtările le vede în răspăr”. Neghiobia celor doi oameni din Paradis îi duce până acolo încât își doresc să-și facă provizii din poamele interzise: “Și cel puțin nu apucase / Să puie poame-n sân, vreo cinci sau șase”. Mânia “Prea Sfinței Sale” s-a abătut năprasnic asupra celor doi oameni, care s-au dovedit lași. La judecata divină, ei se dovedesc josnici, fiind incapabili să-și recunoască vina (“Nici-unul n-a voit s-aleagă, / Să-și ia asupra-și vina lui întreagă”), ci se acuzau reciproc: “Adam pe Eva lui o a pârât,/ Eva pe șarpe, care s-a târât”. Dumnezeu s-a infuriat nu numai din cauza furtului roadelor, ci și din cauza mișeliei dovedite de

șarpe, care i-a ațâțat pe Eva și Adam. Așadar, nu atât fapta neascultării, cât mai ales minciuna a fost pedepsită de către Dumnezeu, care i-a alungat din Rai pe cei vinovați, lipsindu-i astfel de fericire și pace sufletească și aruncându-i în vârtoarea vieții efemere: “Din Raiul dulce și din tihna bună / Domnul i-a dat afară, în furtună”.

Limbajul poetic se particularizează prin expresia puternică a cuvântului antrenat în jocul creației, predominând termenii biblici: “Dumnezeu”, “Adam”, “Eva”, “puterea dumnezeiască”, “a zămisli”, “Rai”, “Prea Sfinției Sale”. Registrul popular și oralitatea stilului sunt reliefate prin cuvinte și expresii specifice vorbirii cotidiene: “urându-i-se”, “i-a ieșit”, “să nu te miri”, “câta”, “zbanghiu”, “scăpătat”, “nu-i vorbă”, “li se julea și nasul prin urzici”, “ține socoteală”, “zgîrci în beregată”, “fiștecare soi de roade”, “neroadă”, “netot”, “vede în răspăr”, “să puie poame-n sân”. Versurile au fluentă jocurilor de copii, chiar au tonalitate și cadență ludică, rezultată din mijloace prozodice simple, ritm iambic, rimă împerecheată, măsură inegală (originalitatea poeziei argheziene este conferită și de versificația care iese din tiparele obișnuite). În țesătura stilistică se remarcă puține figuri de stil, dar inedite: epitetul dublu și triplu (“cam somnoros și cam/Trândav și năvălaș”), enumerațiile de cuvinte- simbol, “din borangic, argint sau promoroacă”, alegoria ludică a creației.

Poet al credinței și al tăgădei, al căutării neîncetate a revelației divine, Tudor Arghezi adoptă în ciclul “Tablouri biblice (Versuri de seară)” o atitudine ludică, de care a fost mereu fascinat, vocație pe care nu și-a putut-o reprimă și care presupune o redobândire a ingenuității infantile. Poetul construiește un adevărat univers al “inventivității și gratuității jocului”, deoarece “nimeni nu s-a *copilărit* cu atâta aplicație voioasă ca el.” (Ov.S. Crohmălniceanu).

Profesor Mariana Țandără



Prof. Mihaela Vasile

Primăvara

E prima zi din luna martie. Razele calde ale soarelui își fac ușor apariția de sub norii cenusii. Zăpada cea pufoasă dispare puțin câte puțin, până ce pământul umed și negru își face apariția.

De sub plapuma zăpezii ies firicele de ghiocei, cu căpușorul lor argintiu, care vestește sosirea primăverii.

Pe măsură ce norii se risipesc de pe cer, soarele este din ce în ce mai arzător și mai puternic.

Pâlcuri de iarbă proaspătă se zăresc din loc în loc. Din belșugul de verdeață, apar și flori multicolore care dau o nota de veselie. Totul parcă a reînviat la viață.

Păsări gureșe se agită de colo-colo, cautând diverse crenguțe și paie pentru a-și construi cuiburi călduroase. Rândunica cea vioaie, cu glasul ei subțire și mic și-a terminat deja cuibul pentru puișorii ei.

Dulcele vânt de primăvara adie acum ușor. În grădini ies oamenii pentru a curăța crengile copacilor rupte de zăpada căzută iarna trecută. Ei încep muncile de pe câmp. Munca e acum în toi.

Zumzetul harnicilor albine se aude, semn că și ele s-au apucat să umple stupurile cu miere de albine.

Întreaga natură se trezește la viață. Primăvara aduce flori în câmpie, calde ploi, vânturi line și multă veselie.

Bine ai venit mult așteptată primăvară !

Toba Alexandru
Clasa a IV-a D
Înv. Viorica Tudorache



Dumitru Maria
Educ.Nina Gîrleanu

Martina și Pufuleț

Într-o zi frumoasă de vară, o casă se ridică sus în văzduh. În acea casă erau Martina, Pufuleț și părinții fetei.

După puțin timp au ajuns în țara uriașilor. Deodată un uriaș i-a aruncat pe Marte. Acolo, un extraterestru îi întreabă:

- Bi, bu, bap, bip?

Cei patru nu înțelegeau deloc ce spune, așa că spun fără să știe ce înseamnă:

- Ba, bi, chhh!

Extraterestrul se enervează pentru că „ba, bi, chhh!” înseamnă „ce planetă urâtă!” și îi alungă pe cei patru. În fuga lor găsesc nava extraterestrului și pornesc spre casă.

Martina și Pufuleț au adormit cu gândul la aventura avută.

Sava Anamaria Alexandra
Clasa a III- a B
Înv. Nicoleta Cojocă

Zi de primăvară

Zi de primăvară,
Hai copii afară,
Flori ca să culegem Din poiana mea.

Zi de primăvară,
Mii de rândunele
Se întorc în țară
Tot la cuibul lor.

Veselie, soarelui Nori care zâmbesc,
Este primăvară
Hai copii afară!

Educ. Nina Gârleanu



Cristea Maria
Clasa a VI-a C



Prof. Mihaela Vasile



Geruleț

Într-o zi am fost la Polul Nord, unde locuiește Geruleț și prietenii lui. Ei au un castel mare și frumos.

M-am dus la castelul lui și l-am întrebat:

-Nu ți-ar plăcea să vopsești castelul cu var?

-Da, mi-ar plăcea. Noi ne-am apucat de treabă. După ce am terminat, am continuat dialogul. Eu zic:

-V-ar plăcea dacă s-ar face din nou iarnă?

-Da și răspund în numele tuturor oamenilor de zăpadă.

-Ha, ha, ha!

-Ce este atât de amuzant?

-Un om de zăpadă, Castrol, se maimuțărește în spatele tău, în timp ce oamenii de zăpadă sar coarda.

Geruleț s-a întors și l-a văzut pe Castrol strâmbându-se.

-Chiar este amuzant! zice Geruleț.

-Scuze, dar trebuie să plec.

-Bine, îl duc eu pe Castrol la mama sa.

-Bine, pa!

-Pa!

M-am simțit foarte bine cu Geruleț și prietenii lui.



Paula Pricope
clasa a IV-a D
Prof. Elena Ciobotaru



Diana Gunache
clasa a IV-a D
Prof. Elena Ciobotaru

PRIMĂVARĂ, FLOARE PURĂ

Zorii zilei se ivesc după norii pufoși ca zahărul. Soarele somnoros își deschide ochii galeși. Razele lui mângâie leneș ferestrele caselor. Cocorii sosesc din depărtări, spre țara cu lumină albă și fierbinte. Le este dor de vechile lor plaiuri, frumoase și neuitate. Primele frunze se deschid spre lumina cerului, ca niște ochișori verzi.

Păsărelele scot triluri prelungi. Mă deșteaptă din pat. Îmi fac rutina de dimineață și ies afară. Intru în livada bunicului. Se vede că primăvara s-a instalat la noi în curte! Pâraiele curg și scânteie în lumina aurie a soarelui.

Un bobocel de floare tocmai se deschide. Oare să fie el floarea primăverii? mă întreb eu. În mijlocul lui a apare o mărgea albastră, ca adâncul oceanului. Mă gândesc să o iau.

Deodată, floarea începe să-mi spună: „Nu-mi smulge inima! Vei strica primăvara!”

Auzind acest lucru, am dat drumul mărgelei. Parcă o aud: „Faptă bună ai făcut/Inima mea nu ai rupt!/Răsplată vei avea/De mă vei aștepta!”

Plec bucuroasă de fapta bună pe care am făcut-o. Mă îndrept spre casă.

Fiecare an ce trece îmi aduce primăvara în inimă. Fericită, nu aștept vreo răsplată... Poate acesta este darul făgăduit...

Lupu Alexandra
Clasa a IV-a B
Inv. Nicolaie Claudia

Fericirea

O șoaptă, o îmbrățișare, un gând bun, o zi mai însorită,
totul contează pentru fericire, iubire..
.O prietenă foarte bună care să-ți fie alături,

O carte pozitivă, două rânduri dintr-un motto
Prof. Mihaela VasileCare te învață cum să fii fericit...
Și asta contează pentru bucuria interioară!
O trăire fericită, un zâmbet, un râset cristalin
primit de la cineva,
Fără ele nu am exista cu adevărat...
Doar una de-ar lipsi din viața noastră
Nu am mai putea trăi...!
Nu se poate trăi cu gânduri rele,
Negative, stiri neadevărate,griji,
Gol interior și exterior,
Și stres!

Bigiu Diaconu Maria Magdalena
Clasa a III-a B
Înv. Nicoleta Cojocă



O poveste încâlcită cu prieteni adevațați

Este o vară placută.

Este după-amiază, afară este liniște. Purcelușul cel mare se plimba pe alee acare duce spre casa sa. Deodată intră în pădure. Pădurea este întunecoasă. Pe când mergea, a văzut lupul fugărind cocoșul cu punga sa. Purcelușul speriat cum era, a început să fugă și el. În timp ce alergau ei dându-si duhul, purceluș l-a întrebat pe cocoș:- Vrei să te adăpostești în casa mea?

- Da, dar din ce e făcută?

- Este făcută din cărămidă. A, uite-o!

- Vrei

să fim prieteni? Cei doi prieteni au intrat în casă. Purcelușul, curios din fire, îl întreabă ce are în punguliță. Cocoșul răspunde:

- Eu am doi galbeni, ei sunt egali cu patru arginți și patru arginți sunt egali cu opt bani de bronz.

- Stai puțin, să înțeleg! Ori doi galbeni, ori patru arginți! Nu sunt prea bun la matematică, am să cer ajutor. Îmi vine prietena, stai puțin să-i deschid ușa, spuse purcelușul.

Prietena era capra, ea a adus două coșuri pline ochi: primul coș era umplut cu iarbă, iar al doilea cu carne, ca să facă friptură diseară. Afară tocmai a început să plouă, la ușa a ciocănit cineva. Capra deschide ușa, era ursul, care spuse că i s-a dărâmat casa și că are nevoie de adăpost. Ei îl poftiră înăuntru și și-l făcuseră prieten. Seara au făcut friptura, s-au ospătat, au discutat și au dansat. Dimineața toți au mărturisit că au o meserie: purcelul era zidar, cocoșul a spus că se va angaja muncitor cu coasa, capra croitoreasă și ursul jandarm. Au hotărât să câștige ceva bani împreună pentru a-și mări casa. Pe când mergea în căutare de lucru, ursul a întâlnit un lup care furase mulți bani. Ursul l-a prins pe lupul hoț și l-a întrebat :

- De ce ai furat banii bieteii bătrâne, dă-i înapoi !

- Păi, fiindcă nu mai am casă și vreau una nouă.

- Ai putea locui cu mine și să îți găsești un serviciu, ca să nu mai furi bani.

- Accept!



Între timp capra a făcut un trening de aur, iar cocoșul a cosit un câmp de grâu, acolo a găsit o oală cu galbeni din perioada dacică și s-a făcut bancher. Seara ursul le-a arătat noul membru al casei și toți s-au bucurat de prietenia lui. Aveau destul cât să nu se certe și să ducă un trai îmbelșugat.

Prietenii adevărați se cunosc la nevoie!

Giurgea Teodor
Clasa a III-a B
Desen -Prof. Tudorela Butunoi

Hoața

Zise vulpea către urs:
- Ia uite ce-i colo sus!
Ursul, puțin credul,
Se uită și vulpea, haț!
Fără multă grijă fură
Coșul plin cu zmeură.

Când ursul dă să se înfrupte,
Ia-o, dacă ai de unde!
Supărat și jefuit
O ceartă c-un mormăit:
-Vulpe hoață, ticăloasă,
Mi-ai mai tras încă o plasă!

Educ. Rodica Leica



Alessia Anghelache
Prof. Carmen Tomescu



IARNA, UN VIS NEMURITOR

A sosit iarna cea geroasă. Fulgii de cristal cădeau pe pământ într-un vals leneș, amețitor. O pâclă albăstrie apăruse pe cer. Soarele cu dinți nu se zărea. Iepurii fricoși ieșiseră de sub acoperământul de zăpadă și observau cum copacii tremurau de frig. Își doreau să-i cheme în casa lor, să bea o ciocolată caldă. Dar nu izbutiră...

În casa ciocănită se trăia în sărăcie. Și-a croșetat un pulover gros, a făcut niște papuci din iarbă și o căciulă din nuci. Nu i-a mai rămas nimic....

Stăteam la pervazul ferestrei și mă gândeam la vară. Îmi doream să fie vacanță, să mă pot juca și odihni. Însă, ceva mă făcea să îmi placă iarna. Nu zăream nimic! Norii gri, copacii lepădați de frunze erau ca niște stafii albe, fără de seamăn.

Pe dealul din fața casei a apărut o stea lucitoare. Din ea a răsărit o zână îmbrăcată în lapte. Păru-i bălai stătea atârnat pe spate. Avea o rochie din povești, cusută cu fulgi de nea. Purta în picioare doi pantofi de cleștar, împodobiți cu pietre prețioase. Pielea ei era albă și fină. Purta pe cap o coroană de argint. Când a făcut un pas, gerul s-a întetit.

Mă uitam speriată... Cine era crăiasa minunată? mă întrebam. Sigur era Crăiasa Zăpezilor! M-am dus repede să-mi iau aparatul de filmat, ca să îmi rămână în minte imaginea ei.

Când am ajuns, nici urmă de ea. Eram foarte tristă! Crăiasa Zăpezilor a plecat! Însă, gerul nu mai era aspru. Am putut vedea copacii goi, animalele fluierând de bucurie și greierele plângând în timp ce cânta la chitară. Soarele a ieșit, bucuros, afară. Norii încețoșați au dispărut.

După mult, mult timp, zăpada s-a topit iar natura a înviat din nou. Ghiocicii au cântat doine și balade.

Iarna a rămas un anotimp nemuritor. Deși era cea mai mică dintre fetele Lunii, ea a dovedit că poate avea și calități pozitive. De aceea, iarna este anotimpul meu preferat!

Cudalb Maria
Clasa a Iv-A B
Înv. Nicolaie Claudia



PISICA

Într-o zi frumoasă de primăvară am văzut o pisică în stradă. Era frumoasă și jucăușă, avea ochii albaștri și blăniță târcată. Am plecat spre școală tristă, mă gândeam că nu o voi mai vedea și cât de mult mi-aș fi dorit o pisicuță!

La școală am rămas după doisprezece împreună cu câteva prietene: Ana, Daria și Violetta . Am modelat și ne-am distrat foarte frumos, cu toate acestea gândul meu zbura la pisicuța de pe stradă.. Mă gândeam ca nu are cine să o îngrijească și aș fi fost fericită să fie a mea.



Cristea Maria
Clasa a VI-a C

- Mamă , am venit !
- Vino în bucătărie!spune mama.
- Vin acum !

Cand intru văd o pisicuța micuță si drăguță .

- O s-o numesc Lili .
- Îți place , Ina ?m-a întrebat mama.
- Foarte mult . Din câte observ, este o pisică foarte ascultătoare !

A doua zi era sâmbătă . Azi am stabilit cu Ana și cu Daria să vină la mine . Ne-am distrat cu noua mea pisicuță, Lili. La ora 15,30 au plecat acasă. M-am jucat puțin si am terminat tema la mate. Apoi am citit o poveste . Ina mă seconda în cameră, știa că de acum înainte voi fi stăpâna ei. A venit în cele din urmă seara . După cele 12 ore de somn , în dimineața de duminică era ziua mamei mele . Pentru că m-am trezit mai devreme , i-am făcut o felicitare pe care am pus-o în bucătărie pe masă . Apoi am revenit în camera mea și am adormit înapoi . Când m-am trezit din nou , mama mea era trează .

- La multi ani , mamă !
- Mulțumesc pentru felicitare ,Ina !
- Cu plăcere ! am spus eu. Apoi am salutat-o și pe Lili . M-am uitat un pic la televizor , iar după amiază am mers în parc împreuna cu pisicuța mea.

Așa am petrecut eu zilele de vineri , sâmbătă și duminică. Dar cea mai mare bucurie mi-a adus-o pisicuța mea Lili, noua mea prietenă.



Simion Iasmina Alexandra
Clasa a III-a B
Înv. Nicoleta Cojoc

Denisa Savu
Prof. Carmen Tomescu

Imagine de primăvară

Primăvară, ai venit!
Soarele a răsărit,
Florile au înflorit
Și codrii au înverzit.

Să v-aducă bucurie
Florile cu gingășie,
Soarele cel arzător
Fără nici măcar un nor.

Șomoiag Elena
Clasa a V-a E
Prof. Lăcrămioara Frumuzache



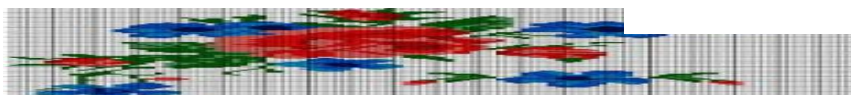
Prof. Mihaela Vasile



Cristea Maria
Clasa a VI-a C



Georgiana Bădălău
Prof. Carmen Tomescu





Magia unei compuneri

O compunere necesită multă gândire. Ea este o floare a minții.

Compunerea este un portal unde îți întinzi aripile și zbori unde îți dorești. Ea poate fi o imagine a unei flori, un dialog imaginar sau o lume nouă și plină de fantezii și culoare.

Pe altarul creației visele pot deveni realitate cu puțină imaginație. Sunt de părere că o compunere se poate transforma sub pana creatorului său în ceva magic și măreț.

Îmi place să-mi imaginez că sunt într-un loc mic și întunecat. De îndată îmi chem imaginația care este preschimbată într-un unicorn și pe care zbor în nori împărtășind culori luminoase, sclipici, flori, apă, ploaie până ce ajung la natură. Aici deschid o porțiță unde se află întreaga natură.

Totul devine frumos, natural și viu!

O liniște cuprinde întregul loc ascuns, iar deodată apar becuțe mov care se îndreaptă spre un mic pom de zahăr.

Privirile sunt atrase de acest micuț pom, în care ceva magnific urmează să se întâmple. Natura privește uimită, deoarece nu știa ce urma să se întâmple. În pom apare o zână de praf auriu care îmi atinge stiloul. Micuța de ea spune că magia nopții aduce cu ea sfârșitul micii mele compuneri!!!

Mușoiu Ana-Maria

Clasa a V-a E

Prof. Lăcrămioara Frumuzache

Când citesc

Când citesc,

Mă cufund într-o lume

A mea,

Ireală! Văd totul în culori abstracte, Culori de nedefinit...

Culori fără număr ori nume...

Când citesc,

Ma transpun în pielea personajului care vorbește,

Sau doar gândește...

Trăiesc și eu

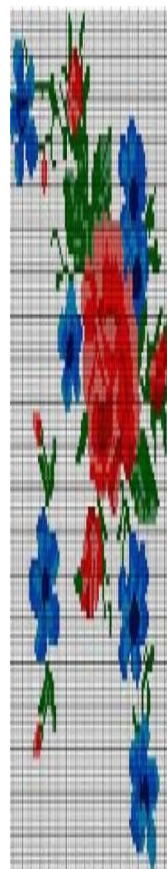
Tot ce se întâmplă în carte,

Ooo...ce bine e! Imaginația e magică, Te poartă pretutindeni!

Bigiu Diaconu Maria Magdalena

Clasa a III-a B

Prof. Nicoleta Cojocă



Souvenir

Accrochée aux rayons de la lune
Sur les ailes du rêve
Je te cherche, mon amour,
Dans tout l'univers.
Mon amour, mon enfance,
Si loin mais si près,
Je sens toujours ta présence
Dans chaque sourire et regard,
Dans les sons du violon
Et les chants du soir.
Mon amour innocent,
Vol vers l'infini,
Le soleil luisant,
Les parents qui sourient,
Poussière d'étoiles
Parsemée sur ma route.

Prof. Georgeta Manea



Dragoș Tudorache
Prof. Carmen Tomescu

Copilăria

Copilăria e un fluture,
un fluture visător,
Te portă în zbor...
Traseul lui nu e stabilit,
Zboară de la prinți și prințese,
La sirene și zâne măiestre...
Și la zmeii, cu care s-a luptat
Prâslea cel Voinic...
Din basmul unui bunic !
Copilărie, Pură magie...!
Prințese cochete și prinți eleganți,
Balauri fioroși ,dar si prietenoși,
Pitici cu pălărioare mici,
Uriași buni la suflet,
Sirene elegante cu cozile lor
fermecate,
Peștișori mici si vorbăreți
Si ultimii, dar nu cei din urma,
Prietenii imaginari care pleacă
împreună cu tine
în aventuri minunate,
în gradina din spate!
Copilărie,
Pură magie !!

Bigiu Diaconu Maria Magdalena
Clasa a III-a B
Prof. Nicoleta Cojocă



Prof. Mihaela Vasile

Importanța lecturii în instruirea și educarea elevilor

„Cetim ca să trecem examene (deci lectura studiu), ca să omorâm timpul (deci lectura de loisir) sau cetim din profesie (deci lectura informativă). Lectura ar putea fi un mijloc de alimentare spirituală continuă, nu numai un instrument de informație sau de contemplație”.

(Mircea Eliade)

În condițiile educației permanente, școlii îi revine misiunea de a-i înarma pe elevii cu deprinderi temeinice de autoinstruire și autoperfecționare prin intermediul tuturor mijloacelor și, nu în ultimul rând, prin mijlocirea cărții. La vârsta școlară, lectura are un rol hotărâtor în îmbogățirea și dezvoltarea cunoștințelor elevilor, în formarea gustului pentru citit, în cultivarea și îmbogățirea limbajului prin formarea și dezvoltarea unui vocabular adecvat.

Gustul pentru lectură se dobândește din frageda copilărie, cu îndrumarea părinților și mai târziu a dascălilor, pornind de la cele mai simple întâmplări, basme și, pe măsură ce creștem, ajungând la intrigi mai complicate, personaje formate, însă din ce în ce mai captivante și mai pline de sens. Și așa, încetul cu încetul, învățăm despre lumea care ne înconjoară, despre viață, despre oameni și noi înșine, căci „nu există cunoaștere innăscută, pentru motivul că nu există copac care să iasă din pământ cu frunze și fructe.” (Voltaire)

Prin lectura, învățăm să gândim, dobândim curajul de a hotărî ce și cum vrem să fim, să evoluăm. „Omul nu poate descoperi noi oceane, câtă vreme nu are curajul de a pierde din vedere țărmul.” (Andre Gide). Însă toate acestea se întâmplă gradual, pe măsura ce mintea noastră fragedă se dezvoltă. Dacă la început suntem capabili doar să memorăm sau să reproducem conținutul, mai târziu, dascălii noștri ne învață cum să îl înțelegem, cum să-l interpretăm și cum să extragem din el adevăratele învățăminte, cum să ne formăm convingeri și concepții. Datoria îndrumătorilor noștri, a școlii este de a ne dezvolta gândirea, de a ne ghida și canaliza eforturile, de a ne trezi curiozitatea, astfel încât să experimentăm singuri lumea cărților și să fim capabili să ne selectăm propriile zone de interes.

Lectura oferă subiecte de meditație și reprezintă o sursă imensă de idei, idei care pot fi împărtășite altor oameni sau chiar aplicate în viața de zi cu zi.

Astfel, un anumit paragraf dintr-o carte de psihologie poate să reprezinte un răspuns la o întrebare care demult sălășuiește în mintea individului.

Ideea principală a unui roman poate fi privită din mai multe puncte de vedere, la fel și acțiunile protagonistului sau chiar decorul, iar aceste aspecte ale unei cărți pot fi discutate la infinit cu u În concluzie, consider că lectura este un aspect important în viața individului, indiferent de forma pe care o are: carte, revistă, ziar, carte audio.

În dezvoltarea personală aceasta joacă rolul de sursă de informație, ajută la antrenarea imaginației și reprezintă o formă de socializare și descoperire a oamenilor ce împart aceeași pasiune-n om ce a citit la rândul său opera dată.

Daniela-Cristina Anghelache – bibliotecar



Sara Nedelcu
Clasa I B
Prof. Florentina Enoiu



Cristea Maria
Clasa a VI-a C

Should we ban homework?

We all hate homework, but is it really important that we do it? Is doing homework good for us or is it simply a waste of time?

Homework is an assignment that students are given to do at home. It might be a continuation of classwork or a new piece of work. It may also be preparation for the next class. The amount of homework school students get varies a lot not only from country to country, or from school to school, but often from day to day.

Every day we receive homework. Homework, homework, homework.... and I wonder which is its aim?

Homework has a lot of educational worth. Through homework we should practice and deepen what we have learned at school. Students need a time in which they should develop their own talents. To practice what they like and to relax. If we put too much pressure on them, through homework, they could simply be suffocated. They don't have any time to do what they really like because they need to do their homework. If their homework was consistent however, and related specifically to what it is learnt in the classroom, it would have a great deal of educational value by helping them remember their lessons and increase students' confidence in how much they are learning.

Homework encourages students to work more independently, as they will have to at college and in their jobs. Everyone needs to develop responsibility and skills in personal organization, working to deadlines, being able to research, etc.

On the other hand we should take into account that students need breaks when learning, that the brain needs to disconnect. In this way, they find also time to deepen the affective relationships within the family. The individual study is necessary to be based on the natural need of every person to learn new things, to explore the world in which we live. The way the matter is taught, the practice of the lessons in school should open the student's appetite to study.

Homework provides a link between child, school and the home. Education is a partnership between the child, the school and the home. Homework is one of the main ways in which the student's family can be involved with their learning. Many parents value the chance to see what their child is studying and to support them in it. It has been described as the "window into the school" for parents, the area in which schools, parents and students interact daily. And schools need parents' support in encouraging students to read at home, to help with the practising of tables, and to give them opportunities to research new topics.

Homework is a first step towards auto evaluation, especially regarding the exam disciplines. Without homework, without obligations

for the next school day, some students might choose the wrong way! They wouldn't study their lessons for the next day, neglecting the school. The homework does have a role in consolidate what it has been taught at school. Another pupil could be bothered if an adult wouldn't give them something to work.

Homework puts students off learning. Many children find doing homework very stressful, boring and tiring. Often teachers underestimate how long a task will take, or set an unrealistic deadline. Sometimes because a teacher has not explained something new well in class, the homework task is impossible. So children end up paying with their free time for the failings of their teachers. They also suffer punishments if work is done badly or late. After years of bad homework experiences, it is no wonder that many children come to dislike education and switch off, or drop out too early.

When out of school we should have time to ourselves. Time is valuable. We all need some time to ourselves. School already takes up a lot of time and it is necessary to have time which does not involve concentrating on learning. Education is not the only important activity in everyone's day; physical activity, play, and time with family are just as important as all teach life skills just in different ways. The internet makes it possible to be learning at home, there are even many computer games that help with learning. Homework clashes with these other activities. It can damage family relationships as it means parents have to try and make their children do their homework.

Homework wastes teachers time. We are not the only ones who take a lot of time on homework, our teachers do as well. The teacher needs to design the homework, explain it, mark each piece individually, and tell everyone what they got right and wrong. If all this is not done then the homework loses its value as we need to be told individually what our mistakes are to be able to learn from homework. Teachers could as easily use the classwork to find out who knows what they are doing and who are making mistakes and it would save them time.

In conclusion, it is important to understand that not all the students will be interested in all disciplines and some of them even in any discipline. Homework is useful as much as it helps understanding the essential of a lesson.



Guraliuc Ioana Nectaria

Clasa a VIII-A

Prof. Daniela Dumitrache

Prof. Mihaela Vasile

ISSN 2501 – 7373 , ISSN – L 2501 – 7373





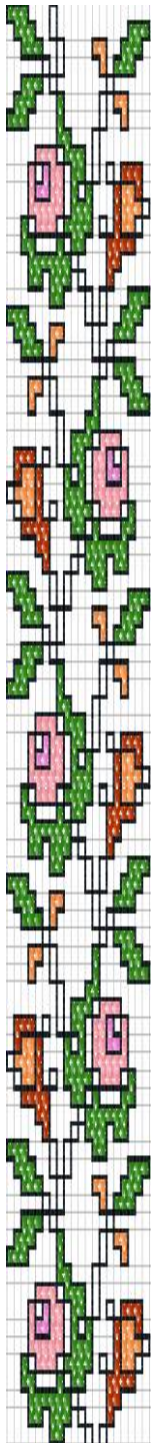
TREI PRIETENI

Erau odată trei prieteni pe nume Andrei, Jack și Annie. Aceștia aveau ca misiune să salveze legendele din orașul Pompei, un oras care urma să fie acoperit de lavă. Copiii nu au stat prea mult pe gânduri. S-au îmbrăcat ca niște romani, Andrei și Jack cu togă și mantie, iar Annie cu stola și palla, și au trecut prin portalul magic. Când au ajuns în partea cealaltă, în orașul Pompei, au văzut oamenii care munciau, se plimbau sau care stăteau de vorbă. Copiii se jucau fără nicio grijă. Clădirile frumoase, cu coloane înalte, cu fântâni arteziene și copaci înalți care dădeau umbră. S-au dus direct la rege să-i zică că urmează să erupă vulcanul și că acesta va acoperi toată localitatea cu lavă. Prin urmare era nevoie de organizare pentru a fi salvate cât mai multe persoane, dar și legendele, întreaga bibliotecă a orasului Pompei. Tpate acestea erau foarte importante pentru generațiile următoare. Pentru ca nu aveau timp să salveze și oamenii, această sarcină au considerat ca îi revine împăratului.

Pentru a salva Legendele, împăratul le-a zis că trebuie să urmeze o hartă, pe care le-a înmănat-o, iar în plus le-a mai dat și niște vrăji ca să se apere de rele.

Copiii au urmat harta până pe Tărâmul celor doi dragoni, de apă și de foc. Aici și-au dat seama imediat că cei doi dragoni au frici neînvinse: Dragonului de Foc îi era frică de fum, iar Dragonului de Apă îi era frică de gheață. Jack și Andrei au aprins un foc mare din care a ieșit fum, astfel că Dragonul de Foc a luat-o la sănătoasa. Annie a făcut o vrajă transformând apa din jur în gheață, astfel că Dragonul de Apă s-a speriat îngrozitor și a fugit cu mare viteză după Dragonul de Foc.

Împreună, cei trei copii au plecat mai departe. Au mers ei ce au mers, până au ajuns la Muntele Vrăjitoarei. Aceasta le-a spus că-i lasă să treacă, doar dacă răspund corect la o ghicitoare: „Ce este strălucitoare, dar nu poate fi atinsă Este pretutindeni și nu poate fi învinsă?”



Copiii s-au gândit, s-au sfătuit, iar apoi fiecare și-a spus răspunsul, fiind avertizați că doar cel care va răspunde corect, va merge mai departe. Annie a răspuns „Luna”, Jack a răspuns „Stelele”, iar Andrei a răspuns „Iubirea”. Cel care a răspuns corect a fost Andrei. El își luă „La revedere!” de la prietenii lui. Având la el vrăjile și harta, continuă singur călătoria. A mers el ce a mers singur, până a ajuns la un trib, unde a fost dus înaintea Șefului. Andrei i-a dat acestuia drept cadou un pocal de diamant, iar în schimb Andrei a primit o sabie de foc și o baghetă magică. După ce a adunat mai multe informații despre traseul pe care îl are de urmat până la biblioteca în care se aflau Legende, a pornit la drum.

După mai multe ore de mers, a ajuns la un vrăjitor. Acesta era foarte ospitalier, deoarece nu trecea prea multă lume pe la el. Andrei i-a povestit despre misiunea în care a pornit împreună cu prietenii săi, dar și cum a ajuns să rămână singur. Fiindu-i milă de el, vrăjitorul i-a spus că poate să-i aducă pe prietenii lui, să-i fie alături în această misiune, dar că are nevoie de bagheta magică. A făcut o vrajă și cei doi copii au apărut lângă Andrei.

Când s-au revăzut, cei trei prieteni s-au îmbrățișat și-au povestit întâmplările prin care au mai trecut, iar apoi au continuat călătoria.

Până să ajungă la Legende, mai aveau de traversat un singur tărâm.



Au mers ce au mers, până au ajuns la vrăjitorul ținutului. I-au povestit și acestuia despre misiunea lor și l-au rugat să-i ajute deoarece nu mai aveau prea mult timp până să erupă vulcanul, astfel riscând să eșueze misiunea dacă nu ar fi reușit să salveze la timp Legende.

Prof. Mihaela Vasile

Vrăjitorul i-a întrebat cu ce-i poate ajuta. Aceștia au spus că trebuie să ajungă cât mai repede la biblioteca din vârful muntelui, înainte ca acesta să erupă. Vrăjitorul a făcut o vrajă și copiii au ajuns imediat acolo unde și-au dorit, adică în bibliotecă. Intrând prin diverse încăperi ale bibliotecii, au ajuns la dulapul cu Legende. Andrei le-a băgat sub mantia sa ca să le protejeze, apoi au fugit cât mai repede afară, unde urma să se deschidă Portalul Magic, prin care aveau să se întoarcă acasă. Au reușit să iasă , iar mai apoi au sărit prin Portalul Magic înapoi către lumea lor, unde nu pândeau pericole așa de mari, cum ar fi eruperea unui vulcan care să distrugă o întreagă civilizație.

Reîntorși în lumea lor, cei trei copii au fost primiți ca adevărați eroi, iar Legende au fost așezate la loc de cinste într-un loc, de unde să poată fi văzute de toată lumea interesată de civilizația dispărută .

Elev Andrei Rigopol
Clasa a III-a B
Prof. Nicoleta Cojoc



Aș vrea să fiu mereu copil

Aș vrea să fiu mereu copil
Să joc șotron în curtea mea
Și cu păpuși, baloane să mă joc
Cu-ai mei vecini de vârsta mea.
Desculț prin iarbă să alerg,
Floricele să culeg.
Prin zăpadă să fac îngeri
Și multe „năzdrăvăni”!
Copilărie, aș vrea să stai
Tot mai mult cu mine,
Să nu mă părăsești nicicând
Să mă visezi cu tine!

Prof. Mihaela Vasile

prof. învă. preșcolar: Șchiopoiu Florina
Grădinița NR 4



Should children go to school in the winter?

Did you know that winter is not a season, it's an occupation? It's too cold to walk outside, you have to wear gloves everywhere, lips soar, thick jackets are uncomfortable and heavy, the roads are slippery, people can see you breathing, the traffic is more dangerous and it's hard to see when there's too much snowfall. So why should we go to school?

In my opinion, it's easier to think and work when it's cold outside because you don't sweat and this means that your body doesn't dehydrate affecting your concentration and you can learn better than in the summer. I read this argument in a psychology book and it's a psychological law.

Secondly, in the winter it's better to study because there are many attractive activities in the summer like going out with friends, riding your bicycle, practising sports, going to parties or activities you can't practise when it's winter like going to the beach or going to the swimming-pool.

Another advantage is that in the winter bad weather doesn't let you go outside to play and makes you stay inside which means you have to concentrate on studying and doing your homework for school. The best part of the winter is that, if it snows heavily, the schools will be closed which isn't possible in the summer. Schools won't be closed if there are high temperatures.

The first and the biggest disadvantage is that, if it snows heavily, children from villages won't be able to get to school because of the bad weather and because of the fact that their villages will be trapped under snow.

The second disadvantage is that public transport doesn't work as well as in the summer and people can hardly get to the places they want to get to. That's because heavy snows block the roads and the rails and the engines in the vehicles freeze easily and they must be warmed up.

Another important disadvantage is that in the winter it's much easier to catch a cold than in the summer due to the fact that outside it is very cold and you must wear thick and warm clothes to prevent this.

To sum up, it's better to study in the winter than in the summer even though it's very hard to use public transport to get to school and you can easily catch a cold.

I think children should go to school in the winter and I hope you will agree with me.

Istudor Andrei Stefan
Clasa a VIII-a A
Prof. Daniela Dumitrache

Amenajarea spațiului educațional cu produsele preșcolarilor

Succesul activității didactice este legat în mod cert și de amenajarea spațiului educațional, de obținerea unei atmosfere plăcute și calde, de aducerea între zidurile grădiniței a lumii în care copilul trăiește, toate având ca rezultat dezvoltarea lui fizică și intelectuală armonioasă. Fără un mediu educațional protector, bine organizat și frumos decorat, care să sporească starea emoțională a copiilor, să le stimuleze și să le pună la încercare abilitățile individuale, finalitățile educaționale sunt dificil de atins.

Mediul educațional (spațiul de învățare) trebuie să stimuleze dezvoltarea și învățarea copiilor, să creeze ocazii de explorare și descoperire, să vină în întâmpinarea nevoilor individuale ale acestora, să le asigure sănătatea și protecția fără a impune restricții.

Curriculumul pentru învățământul preșcolar, prefigurează *crearea unui mediu educațional bogat, pentru o stimulare continuă a învățării spontane a copilului*.

Atmosfera în care sunt predate adevăratele valori trebuie să promoveze autonomia și gândirea independentă, nu simpla supunere. Pentru a-i ajuta pe copii să dobândească experiență în luarea deciziilor și pentru a-i determina să o facă ori de câte ori este nevoie, trebuie să le dăm cât mai multe ocazii în viața de zi cu zi, să le oferim libertatea de a hotărî ei înșiși.

Pentru reușita demersului întreprins în cadrul activităților instructiv-educative realizate în Grădinița P.P. Nr. 8 am încercat să implic pe toți preșcolari de grupă mijlocie în activități de observare, apreciere și creare a frumosului artistic; le-am oferit libertate maximă în gândire, simțire și acțiune creativă; i-am încurajat în exersarea diferitelor tehnici de expresie plastică, precum și în prezentarea produselor activităților; le-am susținut transferul de cunoștințe și abilități estetice în viața de zi cu zi, în activități de frumusețe și decorare a spațiului din sala de gupă sau holul grădiniței.

În cadrul cercului pedagogic desfășurat în 25.02.2017, ideea care a luat naștere din dorința copiilor a urcat pe podium ocupând locul I.





Marea provocare a fost confecționarea unei mascote reprezentative pentru Grădinița P.P. Nr. 8. Implicarea în acest proiect a fost una de excepție consolidându-se o echipă deosebit de perseverentă formată din cadre didactice, preșcolari și părinți. Așa a apărut în grădinița noastră Mickey Mouse, un personaj îndrăgit și iubit de toți cei care îl cunosc. O dată cu el s-a dezvoltat și imaginația și creativitatea membrilor din echipă care eu răspuns pozitiv tuturor provocărilor primite. În cadrul proiectului tematic „Iepurașul va veni ouă roșii vom ciocni!” cei mici au desfășurat diferite activități estetice și creative, activități matematice și de educare a limbajului. Finalitatea demersului didactic a constat în organizarea unei vizite la biserică, acolo unde copiilor li s-au sfințit ouăle și grâul încolțit.



Grupa mijlocie „FLUTURAȘII ISTETI”



Prof. înv. preșcolar
Angheluță Ana Maria
Grădinița P.P. Nr.8



The Power of Silence

Joe was an old man aged 75 years. He lived very happily and formed a beautiful family. His children grew up and moved to different cities in pursue of good career and future. He lived in a small village carrying the memories of his deceased wife. Joe had 4 grand children and they used to visit him during their holidays.



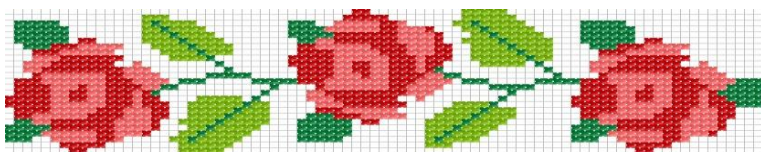
And it was the vacation time and Joe was eagerly waiting for the arrival of his grand children. He was preparing his home for the kids, cleaning the home, mowing the garden, rearranging the household items, buying the favourite foods, dresses for the children, etc. In the busy arrangements, he lost his favourite watch.

The watch was gifted by his dead wife when their first child was born. Joe treasured the watch and it became his sole companion after his wife's death. He forgot the watch missing and was happy receiving the kids at home. It was only the next day when he was about to take bath, he remembered that the watch was missing.

He saw the watch last when he was arranging things in the barn. He was shocked and very upset. His grandchildren asked him why he was so dull and asked him what troubled him. Joe said, 'Dear children, I lost the most precious watch I have ever had and I ever got in my life. It was gifted by your grandma and I lost it while cleaning the home! I feel like I'm missing my heart.' Joe was on tears and the children promised him that they would search the watch for him. One granddaughter asked 'grand pa, do you remember when you saw the watch last before it was missing?' Joe told, 'I guess when I was cleaning the barn!' The children decided to search for the watch in the barn. The barn was full of waste materials, books, scraps, broken furniture, etc. The children searched for more than 2 hours with help of Joe and a servant, but could not find it. Joe was completely shattered and asked the children to stop searching as they could not find anything. The kids were also too sad, and consoled the grandfather. One grandson again moved to the barn, and Joe asked why he was going there again. The little boy requested others not to follow him and remain silent. While the others were little surprised, they still followed what he said. The little boy went to the barn and sat there in silence. The other children reached him and asked him what he was doing and the little boy asked them not to make noise. He

sat there for about 15 minutes and then rushed to his grandfather. Yes, he got the watch and happily gave it to Joe. He was surprised and asked how he was able to find it. The little boy replied, 'I sat there without making a noise and the barn was so silent. After a few minutes, I heard the 'tick tick' sound and found the watch. Joe hugged him and thanked the little boy. This is the power of silence. If we stay calm, we can find the solution very easily! A peaceful mind can think better than a worked up mind. Once in a while allow a few minutes of silence to your mind.

Sometimes all you need is to relax and listen.

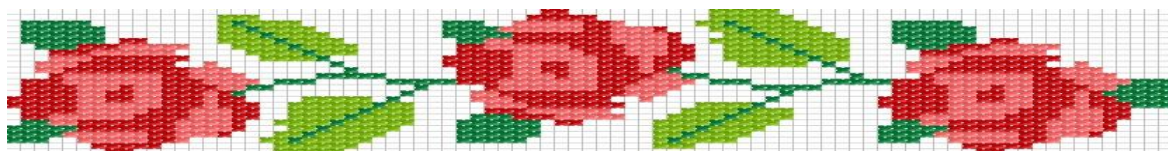


Prof. Oana Nedelcu

Ochii căprui ai bunicilor

Ochii căprui
au o strălucire aparte...
Te poartă
într-un basm uitat,
într-un paradis,
pe care mi-l depăna bunicul
în timp ce bunica depăna fire de aur...
La șemineu eu mă încălzeam,
Flacăra lui
mă trimitea într -un tărâm minunat
Și mă umplea de iubire pentru bunica si bunul...!

Maria Magdalena
Clasa a III-a B
Prof. Nicoleta Cojocă





Constantin Virgil Gheorghiu și *realismul dur* – repere biografice

Între viața și opera lui Constantin Virgil Gheorghiu există o foarte strânsă legătură. La fel ca în cazul conjuțeanului său, Ion Creangă, data nașterii nu este bine stabilită. Dintr-o copie a certificatului de naștere pe care o publică Fănuș Băileșteanu în prefața romanului *Perahim* reiese că prozatorul este născut la 15 septembrie 1916. Scriitorul însuși clarifică această problemă în *Memorii. Martorul orei 25*, când mama, Maria, fostă Scobai, îi mărturisește că e născut de ziua Sfinților Părinți Ioachim și Ana, adică la 9 septembrie, dar tatăl îl declară mult mai târziu la starea civilă dintr-o convingere personală ce ține de absurditatea integrării oamenilor în marele tăvălug al istoriei și al constrângerilor sociale. (De altfel, acest mod de a gândi îl va moșteni scriitorul, devenind temă predilectă în romane, în special în *Memorii* sau *Ora 25*). Pe scurt, la primăria din localitate este aleasă ziua de 15 septembrie pentru ca preotul Constantin Gheorghiu să nu suporte cosecintele legii.

Și în jurul numelui gravitează o dramă pe care o înfățișează prozatorul în eseul De ce m-au numit Virgil? Din cauza unei amintiri nefaste din copilăria mamei, i se refuză numele de sfânt, Vasile, fiind înlocuit cu Virgil. Este mândru, pe de o parte de semnificația mistică a numelui și de legătura cu cel mai mare poet latin, dar și deznădăjduit, pentru că la el s-a rupt tradiția ca toți copiii să poarte nume de sfânt. O meditație, pe care o vom discuta ulterior, asupra relației dintre aniversare și onomastică apare în *Memorii*. După ce debutează ca scriitor, pentru a nu fi confundat cu un alt poet contemporan, Virgil Gheorghiu, născut tot în Neamț, preia numele tatălui. Este cazul pentru scrierile din România, pentru că pe durata șederii în Franța această deosebire nu-și avea rostul. Este primul bărbat din familie care rupe tradiția monahală, astfel încât urmează cursurile Liceului Militar din Chișinău, din motive financiare, după care se transferă la Cernăuți. În 1936, sosește la București, ia bacalaureatul și se înscrie la Facultatea de Litere și Filozofie. Un an mai târziu, debutează cu volumul de versuri *Viața de toate zilele a poetului*, bine primit de critica vremii. Este apreciat de Tudor Arghezi, pe care îl vizitează la Mărțișor și de Miron Radu-Parascvhideanu, dar contestat de Marin Preda chiar în romanul *Viața ca o pradă* pentru faptul că, datorită reportajelor antisovietice din *Ard malurile Nistrului*, monopolizase rubrica de fapt divers din șapte ziare. În 1939, se căsătorește cu



Ecaterina Burbea, „o avocată evreică nu foarte bogată, dar nici săracă”¹. Câștigă premiul de poezie al Fundației Regale pentru volumul de versuri *Caligrafie pe zăpadă*.

După succesul înregistrat cu *Ard malurile Nistrului*, publicat în patru ediții și cu o prefață de Tudor Arghezi, este numit, în timpul guvernării Antonescu, atașat cultural la Legația română din Zagreb. La 24 august 1943, soții Gheorghiu părăsesc capitala Croației, refuzând să se întoarcă în România ocupată de trupele sovietice unde, cu siguranță, ar fi fost arestați. Se îndreaptă spre Viena unde sunt internați într-un lagăr, timp de 10 luni, ca diplomați dintr-o țară inamică. Părăsesc Austria, ajung în Germania, din nou sunt închiși în lagăr, de data aceasta timp de doi ani. După gânduri negre, de sinucidere, scriitorul se stabilește în Franța, începe lucrul la romanul inspirat din experiența carcerală, *Ora 25*, care va fi publicat, în 1949, la editura Plon din Paris. Romanul are un imens success și va fi publicat în cele două Americi, Europa și Asia. Mircea Eliade recunoaște valoarea romanului, pe care îl consideră una dintre cărțile de căpătâi ale generației sale. Dovadă a aprecierii internaționale stă ecranizarea romanului cu titlu omonim, în care rolurile principale, Johann Moritz și Suzana, sunt interpretate de Anthony Quinn și Virna Lisi. Călătorește în Argentina la invitația personală a lui Juan Peron, susține conferințe în aule universitare, îi cunoaște pe Gabriel Marcel și Albert Camus.

În 1961, publică romanul *Perahim*, pozitiv recenzat de Gabriel Marcel, obținând chiar promisiunea unei ecranizări cu Jean Gabin în rolul protagonistului. În 1964, publică *Nemuritorii de la Agapia*, roman scris direct în limba franceză. Este hirotonisit preot și, din această poziție, luptă pentru îmbunătățirea imaginii României în Occident și împotriva abuzurilor din țara natală. Moare în 1992, iar în 1994 Biblioteca Academiei Române primește un fond substanțial de carte: opera scriitorului, manuscrise, corespondență. Acuzat de conaționalii săi, pe rând și pe nedrept, de antisemitism, pronazism, prolegionarism sau procomunism, Virgil Constantin Gheorghiu este reabilitat, deși nu avea nevoie de așa ceva, în 1991, când este publicat prima dată în România romanul *Ora 25*.

Prof. Marius Catană

1

ȘTIINȚE

Igiena

Igiena este un cuvânt pe care îl folosim pentru a ne referi la activitățile pe care le facem pentru a ne păstra curați și sănătoși. Toți trebuie să învățăm să ne însușim obiceiurile care ne ajută să ne păstrăm sănătatea.



Igiena personală înseamnă să ai grijă de tine în fiecare zi; cu cât păstrezi un nivel ridicat de igienă personală, cu atât vizitele la medic vor fi mai rare. În plus, vei fi mereu apreciat de familie și de prieteni.

Iată câteva reguli de bază care țin de igiena personală:

1. Spală-te o dată pe zi pe tot corpul cu apă caldă și săpun; șterge-te bine și îmbracă haine curate, proaspăt spălate. Rufele murdare pune-le la spălat.



2. Spală-te pe mâini înainte și după masă.

3. Spală-te pe mâini după cumpărături, după ce ai mângâiat animale, după ce ai folosit toaleta, după ce te-ai jucat, după ce ai folosit batista pentru nas, te-ai pieptănat sau te-ai încălțat, dar și după ce ai dus gunoiul.

4. Spală-te pe dinți dimineața, seara și după fiecare masă.

5. Mergi regulat la dentist.



6. Spală fructele și legumele înainte de a le consuma.

7. Aerisește camera în care dormi.

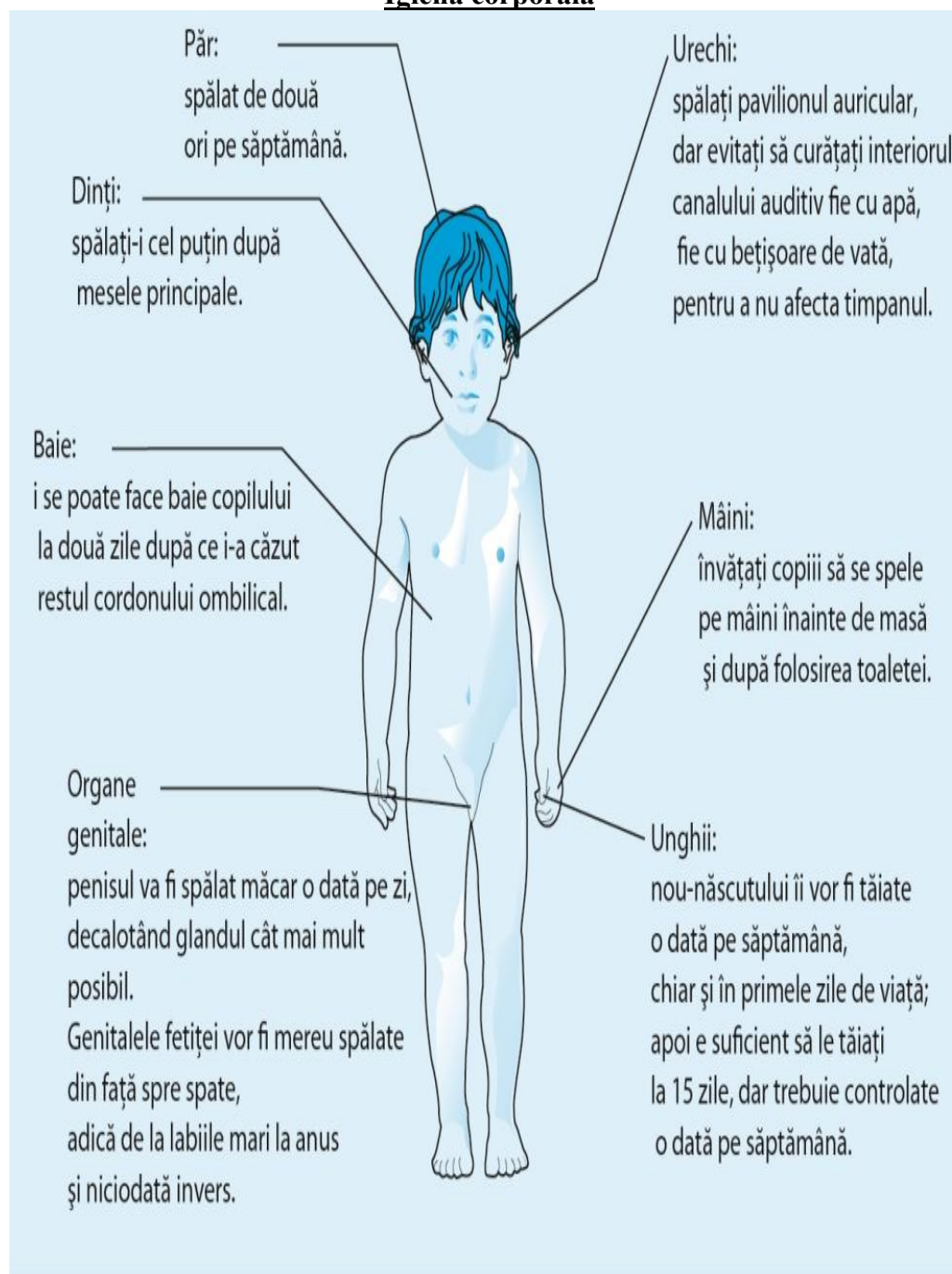
8. Păstrează-ți unghiile de la mâini și picioare curate.



Igiena joacă un rol deosebit de important pentru sănătatea noastră!

Citește cu atenție regulile de bază și aplică-le cu strictețe!

Igiena corporală



Prof. Zepa Georgiana



Stil de viață sănătos : activitate fizică și alimentație

Copiii cu vârste între 2 și 11 ani sunt vulnerabili la problemele de alimentație deoarece sunt dependenți de adulți, de stilul lor de viață, dar și pentru că au necesități specifice fiecărei vârste.

Un copil are nevoie de mai multă energie pentru creștere și dezvoltare, alături de toate substanțele nutritive din alimente (în special proteine, grăsimi, vitamine și minerale). Principalele probleme legate de alimentație sunt cele de obezitate (prin exces de greutate), respectiv cele de subnutriție prin deficit vitaminic (vitamina D și C cu creștere deficitară) sau de minerale (anemia și lipsa de calciu). Alimentația de calitate este esențială pentru reducerea îmbolnăvirilor din perioada copilăriei, promovarea unei sănătăți optime și prevenirea bolilor cronice la viitorul adult. Obiceiurile alimentare se formează în copilărie și vor dura toată viața.

Orice copil trebuie :

- să consume zilnic legume și fructe, alături de cereale (inclusiv pâine, orez, paste și tăiței) preferabil integrale, carne slabă, pește sau pasăre, lapte, iaurt și brânză proaspătă;
- să aleagă apa ca băutură;
- să aleagă în meniu alimente cu conținut redus de sare, de zahăr și aditivi;
- să facă exerciții fizice zilnice în aer liber.

Astfel o dietă sănătoasă și activitatea fizică reduc riscul obezității în viața adultă, asigurând, de asemenea, o dezvoltare armonioasă la copil. Lipsa activității fizice are, de asemenea, un rol important în dezvoltarea obezității. Activitățile sedentare ca vizionarea emisiunilor TV sau jocurile pe calculator sunt populare în rândul copiilor, acestea putând fi considerate factori de risc independenți pentru boală. De asemenea, unele reclame TV/internet au efect negativ asupra obiceiurilor alimentare ale copiilor, fiind asociate cu un consum crescut de băuturi îndulcite cu zahăr și alte produse alimentare nesănătoase. Deprinderea unor obiceiuri sănătoase privind alimentația și activitatea fizică la vârste cât mai mici va avea efecte benefice și la vârsta adultă, prevenind în mod cert obezitatea.

Consecințele excesului de greutate și ale obezității din copilărie

Consecințe imediate privind sănătatea fizică	Disconfort fizic, dificultăți în a alerga și a face activități fizice, intertrigo, probleme ortopedice, dificultate la respirație, astm bronșic
Consecințe imediate privind sănătatea emoțională	Hărțuire și intimidare, discriminare, jenă, respect de sine scăzut, performanțe școlare reduse
Consecințe tardive privind sănătatea fizică	Scăderea duratei de viață, diabet zaharat de tip 2, sindrom metabolic, probleme ortopedice, risc crescut pentru unele cancere
Consecințe tardive privind sănătatea emoțională	Respect de sine scăzut, depresie
Consecințe privind bunăstarea socială	Discriminare și rezultate sub așteptări

Prevenirea obezității

Măsurile care să prevină obezitatea ar trebui să se adreseze ambelor aspecte :

Regimul alimentar	• aportul adecvat de calorii (ajustarea mărimii porției), • limitarea consumului de grăsimi, a alimentelor cu o concentrație crescută de zahăr și cu un aport energetic crescut, • evitarea suplimentării alimentelor cu zahăr și grăsimi atunci când sunt preparate în casă, • promovarea consumului de fructe, legume și alimente integrale ;
Activitatea fizică	• activitatea fizică moderată de 60 de minute la copii pe săptămână, • promovarea transportului activ, • limitarea timpului petrecut în activități sedentare, • implicarea în activități sportive și joc activ.

Recomandări și strategii

- cereale: pâine, orez, paste făinoase, ca sursă principală de energie (calorii);
- alimentele integrale prezintă avantaje nutriționale care le fac de preferat sortimentelor rafinate;
- carne, lactate, ouă – surse de proteine de înaltă
- lapte, iaurt și brânzeturi;
- carne, ficat, pește, legume cu frunză verde și păstăioase (mazăre, fasole, linte): surse alimentare adecvate de fier; fetele au deseori un aport scăzut de fier;
- legume și fructe ca surse de vitamine și minerale, inclusiv vitamina C, care contribuie, printre altele, la o bună absorbție a fierului. Anumite alimente trebuie limitate în meniu:
- băuturile cu zahăr, alegând ca principale lichide apa și laptele; sucurile naturale de fructe fără adaos de zahăr și conservanți pot fi consumate, de preferință la mese;
- dulciurile și gustările trebuie limitate atunci când au un conținut mare calorii și mic de substanțe nutritive, și atunci când interferează cu ritmul fiziologic de alimentație; zahărul, în plus față de calitățile nutriționale minime, cauzează carii;
- sarea: limitarea consumului se face prin alegerea alimentelor mai puțin sărate

Recomandări ale OMS pentru prevenirea obezității la copii:

Activitatea fizică este plăcută și benefică atunci când:

- se desfășoară zilnic;
- durează minim 60 de minute/zi, săptămânal;
- este diversă și distractivă;
- are intensitate moderată;
- se desfășoară acasă, la școală, în timpul liber, în vacanțe;
- se efectuează cu familia, colegi, prieteni sau individual;
- se desfășoară în sală sau în aer liber;
- se desfășoară sub formă de joc, joc sportiv, diverse sporturi;
- devine un obicei pentru toată viața

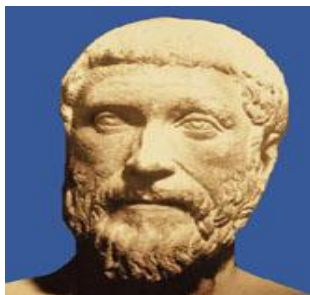


Prof. Eusebiu Teodor Bîznă
Economist : Gina Munteanu



Pitagora (c. 580 î.Hr. - c.500 î.Hr.)

A fost un filozof și matematician grec, originar din insula Samos, întemeietorul pitagorismului, care pune la baza întregii realități obiective și subiective teoria numerelor și a armoniei. A fost și conducătorul partidului aristocratic din Crotona (sudul Italiei). Scrierile sale nu s-au păstrat. Tradiția îi atribuie descoperirea teoremei geometrice și a tablei de înmulțire, care îi poartă numele. Ideile și descoperirile lui nu pot fi deosebite cu certitudine de cele ale discipolilor imediați.



În domeniul gândirii filosofico-științifice, un geniu puternic, speculativ-deductiv ca a lui Pitagora transformă geometria, din artă a măsurării pământului, așa cum era cunoscută de egipteni—în știință deductivă, demonstrabilă rațional. În acest sens, Pitagora și pitagoricienii au avut un rol imens în istoria filosofiei grecești și universale. După cum se știe, teoria numerelor figurative despre număr ca principiu al tuturor lucrurilor, evidențiază tocmai efortul pitagoreic de a apropia geometria de aritmetică și de filosofie, de speculația filosofică. Numerele nu exprimă doar relații cantitative, deci la pitagoricieni nu este prea clară distincția dintre unitatea aritmetică și punctul geometric - ci și relații calitative. Această distincție va fi făcută de Nicomach, poate urmând o sugestie a lui Aristotel, cum că Monas, unitatea poate fi definită ca substanță fără poziție; punct, stigme, fiind “substanță cu poziție”. Poziție, punct, unitate, iată “treptele” desprinderii și ascenderii pitagoricene de corporal spre incorporeal. - Că astfel de idei erau în plină vigoare și pe vremea lui Platon, o atestă și faptul că însuși Aristotel informează că magistrul său ar fi susținut, la un moment dat teoria despre eidos-arithmós, idei-numere, teorie care, posibil, și-ar avea sorgintea în doctrina pitagoreiciană de număr ideal, arithmós eidētikos. În această privință, Aristotel are doar parțial dreptate căci în nici un dialog platonician nu se regăsește așa ceva, afară doar de învățătura nescrisă, rostită în lecțiile din cadrul Academiei, adică, în ceea ce s-a numit, ulterior, agrapha dogmata. Pitagora a fost un mare educator și învățător al spiritului grecesc și se spune că a fost și un atlet puternic, așa cum stătea bine atunci poezilor, filosofilor (de exemplu, Platon însuși) și comandanților militari etc.



Educatorul desăvârșit a fost însă chiar știința geometriei, știință deductivă, întemeiată rațional, grație căreia filosofia, matematica, muzica, arta au fost reunite într-un tot armonios, iar lumea era concepută ca fiind guvernată de cauze necesare, raționale. Filosofia greacă, spiritualitatea greacă, în ansamblu, poartă pecetea acestei științe deductive și a vecinei acesteia - astronomia. - Grație lui Pitagora și pitagoricienilor se ivește în acest orizont spiritual, marea idee de cosmos și armonie care va duce în plan moral-filosofic la doctrina unor norme ale căii drepte. Metoda, calea, hodos, dreaptă este necesară a fi întemeiată rațional-deductiv și în morală nu numai în geometrie. Oamenii trebuie să știe că este necesar să respecte strict anumite norme și reguli, fără de care viața în polisee n-ar fi posibilă. Pitagora și pitagoricienii sunt primii sfătuitori ce au arătat drumul eliberării de povara fluctuantă a opiniilor, credințelor și cunoștințelor umbroase și nesigure.

Pe acest drum se vor ivi mai apoi, alți drumnici precum Socrate, Platon mai târziu René Descartes și încă mulți alții. Părerea noastră este că Pitagora și pitagoricienii au adus în filosofie o noutate la fel de importantă ca și Socrate, numai că acesta din urmă a reflectat cu precădere asupra moralei, iar ei, asupra existenței fizice în genere. Însă, nici chiar în domeniul moralei ei nu ar fi cu mult mai prejos decât Socrate, dacă luăm în seamă că sub înrâurire orfică, au adimis credința în natura sufletului ca distinctă de cea a trupului. Într-adevăr, Pitagora credea că sufletul este închis în trup ca într-un mormânt, că asceza este ceva secundar în ce privește desăvârșirea spirituală, că este pur și nevinovat. Ce știm însă că zicea Socrate în această privință? Nimic mai mult decât cel pune Platon să spună în dialogul Phaidon: că nu se știe în mod cert ce se întâmplă cu sufletul după moartea trupului, că moartea ar putea fi ca un fel de somn plin de tot felul de vise, că trebuie să o așteptăm cu o oarecare curiozitate, deci Socrate se afla într-o îndoială mai mult decât sceptică.

Pitagora și pitagoricienii sunt nu doar inițiatorii ideilor de cosmos, ordine și armonie ci și promotori stăruitori ai acestora în gândirea și cultura greacă antică din cele mai importante și fecunde perioade. Pentru Anaximandru, pentru Heraclit chiar, lumea este pleonexie, lucrurile provenind în ordine unele din altele, cunoașterea logosului adânc al sufletului fiind de nedespărțit de acțiunea dreaptă. În toate domeniile cunoașterii, în matematică, științele despre natura vie și nevie,



astronomie, medicină, filosofie gânditorii pitagoricieni s-au dovedit iubitori și promotori de idei clare, evidente, prieteni ai inteligibilității pure, dar și nomophilakți, veghetori asupra legilor.

Cu toate că egiptenii îi considerau pe greci “niște copii” în ale înțelepciunii, ei au iubit proporția, ritmul, măsura, finirea, simplitatea tururilor formelor și structurilor existenței fizice și psihice. “Matricea stilistică” a vechilor greci puternic fecundată de aportul pitagoreic nu implică disproportionalul, abnormul, monstruosul, hymalaianul care strivește, înfinirea, așa cum este în spiritualitatea indiană antică. Din zorii ei talasieni și până în crepusculul bizantin de pe vremea împăratului Justinian, gânditorii greci au știut să țină o dreaptă măsură, între contemplație și acțiunea practic-morală și aceasta chiar, când a trebuit să se confrunte cu orotodoxia creștină, cu gnosticismul ș.a.

Despre limba greacă veche și însemnătatea ei filosofică ce să mai spunem?! era parcă menită să înlesnească cele mai fine analize și distincții logico-filosofice și dialectice precum le găsim la Diodor Kronos din Assos, filosof megaric, supranumit “prințul dialecticii” la Zenon Eleatul, căruia i s-a zis “născocitorul” dialecticii, la Carneade din Kyrene, Arcesilaos din Pitane, Aristotel, la Chrysipp stoicul despre care s-a spus că era mai presus decât zeii, în cunoașterea dialecticii și încă la mulți alții. În același sens, s-a afirmat și despre dialogurile lui Platon, că au creat genul atic în literatura greacă, grație frumuseții și simplității expresiilor.

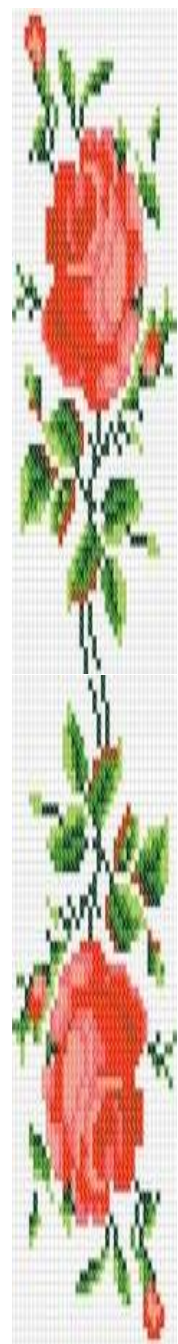
Măsura, armonia, simplitatea caracterizează și zvelta linie a construcțiilor arhitectonice, mai ales a templului grec, podoaba cea mai de preț a “arhitecturii geometrizzate” de pe cuprinsul vechii Hellade.



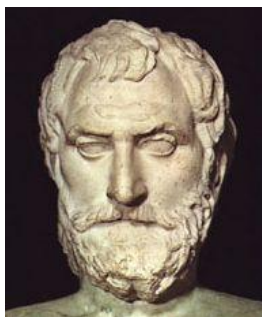
Maria Agache
Educ. Leica Rodica

Elevi: Mansur Marwa si
Carbunaru Antonia
Clasa a VII-a C

Prof.coordonator: Ivan Alexandrina



Thales din Milet (Θαλης)(635 – 543 î.Hr.)



A fost un filozof grec care a contribuit la dezvoltarea matematicii, astronomiei, filozofiei. Deși nici una dintre scrierile lui nu a fost găsită, cunoaștem munca sa din scrierile altora. Thales este considerat tatăl științelor în Grecia, matematician și filozof. El este prima persoană care și-a pus întrebări despre natura universului și a dat răspunsuri care nu luau în considerare zeii și demonii. Renunțarea la mitologie a fost un pas crucial în gândirea științifică și a condus la o explozie intelectuală care a durat sute de ani.

El a fost fondatorul filozofiei grecești și al Școlii Milesiene a cosmologiștilor. A fost contemporan cu Solon și Cresus și a fost considerat unul din Cei Șapte Înțelepți – șapte oameni care au trăit între anii 620 – 550 îen, și care, prin înțelepciunea lor, s-au distins ca legislatori, conducători, sfetnici sau autori de maxime. Pentru că nu căuta întotdeauna răspunsuri la probleme practice, Thales era văzut de unii oameni ca un om înțelept dar imprudent: o scriere a lui Platon ni-l prezintă căzând într-o fântână pentru că era prea ocupat să studieze stelele. Totuși, această aparent imprudentă observare a stelelor a condus la aplicații practice în navigație: el a studiat mișcarea stelelor din Carul Mic după care navigau fenicienii. În plus, el a demonstrat caracterul practic al filozofiei sale când și-a folosit cunoștințele ca să prezică o recoltă bogată de măslina și să pună monopol pe preșele de ulei de măslina. A fost primul filozof grec care a introdus noțiunea de element material primar al tuturor lucrurilor și fenomenelor cosmice și pe care l-a identificat ca fiind apa. Importanța apei în viață și în natură a fost, probabil, principalul motiv care l-a condus pe Thales la această concluzie. În Teologia Orhică este precizat că „apa există de la începuturi și ea este materia din care s-a solidificat pământul”. Apa, aerul, focul sau orice alt principiu a fost pentru filozofii presocratici rădăcina vieții, a sufletului și, în general, puterea naturii vii. Vechii greci au numit această putere „Fiesthe”. Thales caută motivația mișcării acestei substanțe, presupunând existența unui suflet mișcător.

Thales presupunea că Pământul reprezintă un disc plan ce plutește mereu pe ape, iar cutremurile de pământ sunt provocate de valurile apei în vreme de furtună.

Hieronymus din Rhodos ne povestește cum a măsurat Thales piramidele din Egipt folosind umbrele (a determinat momentul zilei în care umbra noastră este egală cu înălțimea). Călătoriile în Egipt l-au determinat pe Thales să aprofundeze studiul geometriei. Teoremele geometrice elaborate de el au constituit temelia matematicii grecești.

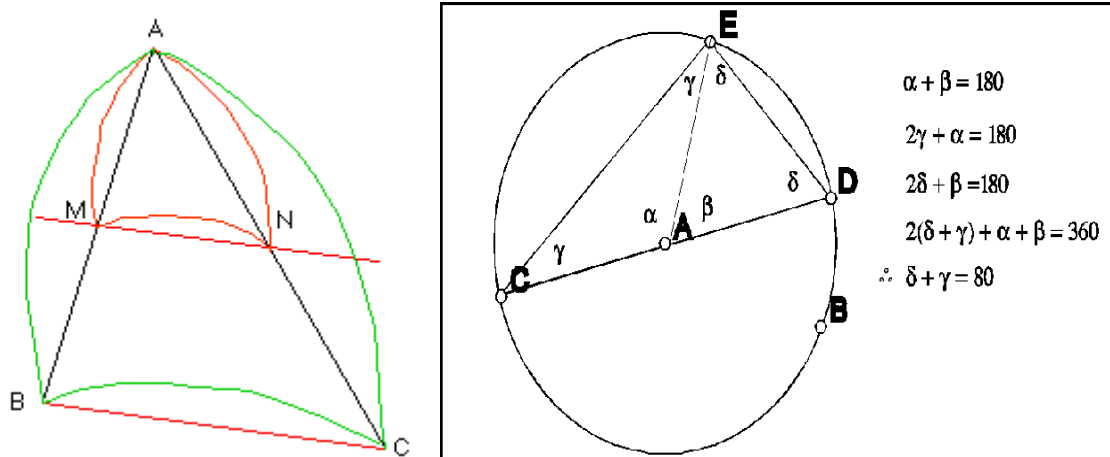
Thales a demonstrat că:

un cerc este împărțit în două părți egale de diametru;

unghiurile bazei unui triunghi isoscel sunt egale;

unghiurile opuse la vârf sunt egale;

unghiurile corespunzătoare într-un triunghi au laturi proporționale.



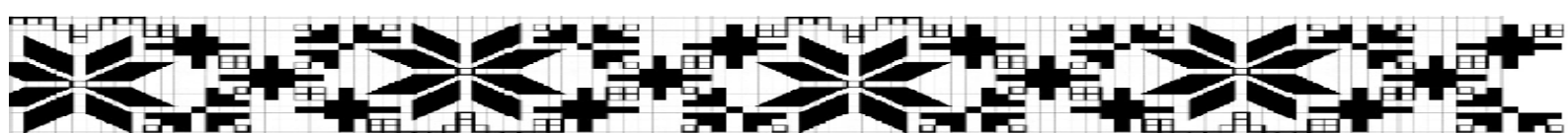
Utilizarea acestor patru teoreme a făcut posibilă estimarea distanțelor.

Diogenius Laertius, în cartea „Viațile și opiniile marilor filozofi” ne spune că „Thales a fost primul care a determinat cursa soarelui de la un solstițiu la celălalt și a declarat că mărimea soarelui ar fi a 720-a parte din cercul solar, și mărimea lunii ar fi aceeași fracție din cercul lunar. Se spune că el a descoperit cele patru anotimpuri ale anului și l-a împărțit în 365 de zile”.

Thales a fost unul dintre cei mai importanți oameni ai timpului său, atât ca filozof și om de știință cât și ca om de stat și legiuitor prin maximele și zicerile sale. Ca drept dovadă a acestui lucru stă mărturie Plutarch care povestește că niște pescari au găsit un tripod care ar fi aparținut Elenei din Troia. Mergând la templul din Delphi, preteasa pythiană a lui Apollo le-a spus pescarilor să dea tripodul celui mai înțelept om. Aceștia i-au dat tripodul lui Thales.

Thales a murit la o vârstă înaintată în timpul unor manifestări sportive datorită căldurii excesive. Pe mormântul său este o inscripție care spune: „Aici, într-un mormânt strâmt zace marele Thales; totuși renumita sa înțelepciune a ajuns la ceruri”.

Elev: Ciobotaru Vlad, clasa a VII-a C
Prof. coordonator : Ivan Alexandrina



OM ȘI SOCIETATE

Hristos în viața mea

„Eu sunt Calea, Adevărul și Viața” (Ioan 14, 6)

Hristos este Calea spre Rai. În viață avem permanent nevoie de ajutorul lui Dumnezeu. În fiecare zi mă rog Lui pentru sănătate, iubire, înțelepciune și purtare de grijă dar și pentru a-I mulțumi pentru toate darurile Sale.

Sfinții sunt modelele noastre în viață, modele de ascultare, stăruință în rugăciune, blândețe și iubire creștină. Prin virtuțile vieții lor, prin faptele săvârșite cu iubire, acești prieteni ai lui Hristos au câștigat Raiul. Ca răsplată pentru faptele lor, au primit darul să săvârșească minuni, iar după adormire, trupul să le rămână nestricăcios, frumos mirositor și făcător de minuni. Unii dintre ei au primit să fie ocrotitori ai copiilor, Sfântul Stelian, Sfântul Nicolae, vindecători de boli, Sfinții Cosma și Damian, Sfântul Patapie, Sfântul Mc. Pantelimon, tămăduitori, doctori fără de arginți, alții ocrotitori ai diferitelor bresle.

Prin toate faptele vieții mele voi încerca să-i imit pe ei, prietenii și „casnicii” Domnului, avându-L permanent pe Iisus în viața mea, urmându-L învățătura dar mai ales prin Sfânta Împărtășanie. Prin Sf. Împărtășanie ne unim cu Hristos, cu Trupul și Sângele Domnului spre mântuirea noastră. Doar așa putem primi darurile lui Hristos prin care să creștem frumos la trup și la suflet.

Avem multe daruri de la Dumnezeu, însă, noi copii, nu le conștientizăm. Spre exemplu, darul de a vedea, darul de a auzi, darul de a merge, darul sănătății. Sunt foarte mulți copii suferinzi, copii care nu văd, nu aud, nu se pot deplasa fără ajutor și multe alte suferințe care îi împiedică să se bucure de soare, de cântecul păsărilor, de prieteni. Văzând astfel de cazuri, mi-am dat seama cât sunt de binecuvântată și, pentru toate acestea și pentru multe alte daruri, îi mulțumesc lui Dumnezeu în fiecare zi a vieții mele. Hristos este prezent în viața mea și a familiei mele, în fiecare clipă.

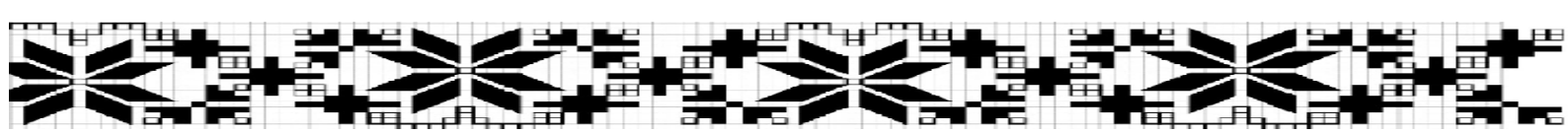
Consider că toți avem nevoie de prezența lui Hristos în viața noastră prin tot ceea ce facem, ce gândim și rostim.

Mântuitorul este prezent în viața fiecăruia, trebuie doar să vrem să Îl descoperim, să-I deschidem.

„Iată, stau la ușă și bat; de va auzi cineva glasul Meu și va deschide ușa, voi intra la el și voi cina cu el și el cu Mine “

(Ap. 3,20)

Anastasia Petraru
Clasa a IV-a C
Prof. Elena Ciobotaru



Îngerașul

Îngere păzitor,
Știu că nu-s ascultător,
Am să merg tot înainte,
Să încerc să fiu cuminte.
Am să ajut mereu
Să-mplinesc voia lui Dumnezeu.
La biserică voi merge de sărbători,
Și mă închin la ocrotitori.
Pentru toți mă voi ruga
Și pentru familia mea.
Doamne, ai grijă de mine,
Ca să fac tot ce e bine,
Ai grijă și de copii
Care nu au jucării,
Nici măcar pâine pe masă
Să poată și ei să crească.

Gabriel Bercuci
Clasa a V-a C
Prof. Elena Ciobotaru



Prof. Mihaela Vasile



Prof. Mihaela Vasile



JOC ȘI JOACĂ

PATRULATERE

Patrulaterale sunt structuri complexe
Concave sau convexe.
Ele au arii, dar au și perimetre
La ele nu-i vorba de catete.

Unghiurile, vârfurile,
Diagonalele, laturile,
Sunt toate ale lui,
Ale patrulaterului.

Diagonalele la patrulater
Unesc vârfurile,
Laturile nu le taie
Când le prelungești pe foaie.

Acestea sunt ele,
Diverse patrulater,
Care le-nvățăm la școală,
Când nu suferim de-o boală.

Elev: Ana ANDRONACHE
Clasa a VII-a C
Prof. Alexandrina IVAN



Alexandra Boboc
Prof. Florentina Enoiu

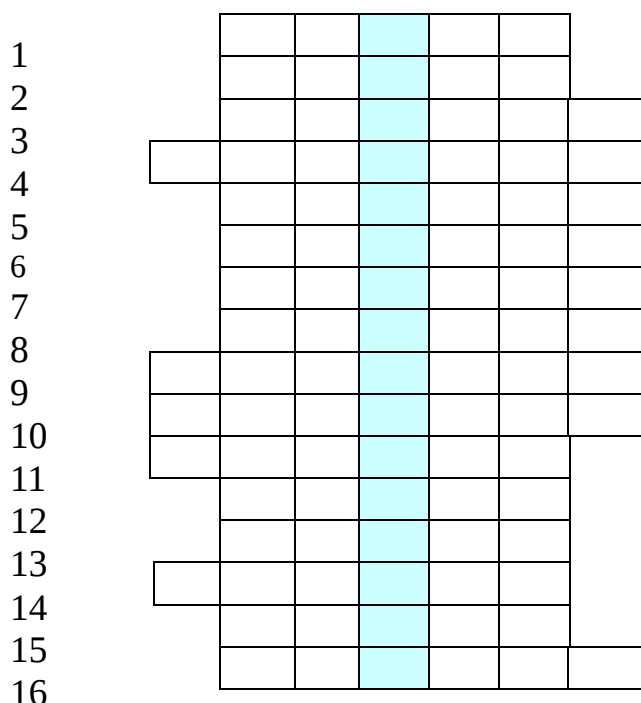


Natalia Maria Teodorescu

Educ. Rodica Leica



GEOGRAFIE DISTRACTIVĂ



Vă propunem spre rezolvare careul de mai sus . Completând corect veți obține în coloana colorată numele unei reviste îndrăgite.

Are netezime, dar...la înălțime
Ținutul rozătoarelor
Piatră ” dantelată ” de ape
Curelușă la mijlocul Pământului
Piele roșie-galbenă !
Abisul Marianelor
Gaz ”proaspăt” în aer
”Vârsta” Carpaților și a tuturor munților tineri
Luna pentru Pământ
Pâlnie uriașă, săltăreață și distrugătoare
Măsoară neliniștea plăcilor
Du-te , vino marin din cauza Lunii
Cristale argintii topite de soare palid
Șarpe uriaș de apă care se îndreaptă spre mare sau ocean
Pământul ca formă
Spulberă deșerturile tropicale

Propus de prof. Nicoleta Ion

Rezolvare: PODIȘ ,STEPĂ, CALCAR, ECUATOR, INDIAN, GROAPA, OXIGEN, ALPINĂ, SATELIT, TORNADĂ, RIHTER, MAREE, BRUMĂ, FLUVIU, GEOID, ALIZEE



Jocurile copilăriei

“Jocul este singura atmosferă în care ființa psihologică poate să respire și în consecință să acționeze. A ne întreba de ce se joacă copilul, înseamnă a ne întreba de ce este copil. Nu ne putem imagina copilăria fără râsetele și jocurile sale.” (Eduard Claparede)

Jocul satisface în cel mai înalt grad nevoia de activitate a copilului fiind printre cele mai importante forme de activitate din perioada preșcolară. A interzice copilului să se joace este echivalent cu a-i bloca dezvoltarea fizică și psihică. Dezvoltarea intelectuală este puternic influențată de joc, în sensul dobândirii de noi cunoștințe și diversificării acțiunilor mintale. Jocul favorizează dezvoltarea atitudinilor imaginative, a capacităților de creare a unor sisteme de imagini generalizate despre obiecte și fenomene, posibilitatea de a opera mintal cu reprezentări după modelul acțiunilor concrete cu obiectele în timpul jocului.

Jocul este prilejul realizării educației estetice a preșcolarului și școlarului care se inițiază în tainele frumosului și învață să-l creeze. Intervenția adultului în jocurile copilului determină transformarea jocurilor simple în jocuri mai bogate, mai complete, cu informații complexe și elemente simbolice numeroase. Importantă este transformarea jocului în muncă fără a altera plăcerea distracției, însă pregătindu-l pe copil pentru învățatura.

Prin joc, copiii își satisfac dorința firească de manifestare și independentă. Jocul nu constituie pentru copil o simplă distracție. Jucându-se, cunoaște și descoperă lumea și viața într-o formă accesibilă și atractivă pentru el. Pe măsură ce înaintează în vârstă și se dezvoltă, conținutul jocurilor se extinde cuprinzând și relațiile sociale dintre oameni.

Eu cred că jocurile copilăriei nu se pot uita niciodată iar gândirea copilărească și cheful de jocuri „banale” rămâne în noi oricât de mult am crește sau ne-am maturiza în gândire. Vă mai aduceți aminte ce jocuri practicam noi în tinerețe, când nu existau calculatoare cu curse de mașini și bărbie dress-up? În mod cert aceste jocuri au ajutat la dezvoltarea noastră armonioasă și sănătoasă. Indiferent dacă am copilărit la țară sau la oraș, dacă am fost încadrați la generația "cu cheia la gât" sau "Mac Donald's", există câteva jocuri care ne vor aminti mereu de copilărie. Și pentru că tot se apropie 1 iunie, haideți să încercăm să rememorăm împreună câteva dintre jocurile care ne-au adus în fața părinților cu genunchii juliți sau cu hainele pline de praf, însă fericiți și mândri de "isprăvile" noastre.



Prin aceste jocuri o să reușim să-i luăm pe copii din fața calculatorului sau televizorului, pentru o bucată bună de timp. Iată câteva jocuri de care îmi amintesc eu cu plăcere :

Măgărușul

Era jocul care stârnea cel mai mare amuzament. Mingea era pasată de la unul la altul, iar "un măgăruș" trebuia să o prindă sau să o atingă (în funcție de regulile stabilite ad-hoc). Dacă reușea să facă asta scăpa de titulatura de măgăruș, iar cel care o pierdea îi lua locul.

Elasticul

Un joc practicat în special de fete. Trebuia să fim măcar trei pentru a-l putea juca.

Țările

Puțină cretă, o minge, câțiva copii (cel puțin 4-5) și gata "rețeta" pentru o distracție pe cînste. Se desenă un cerc în mijlocul căruia se desenă alt cerc, micuț, iar apoi se împărțea în mod egal între copiii care participau, sub diverse nume de țări: România, Argentina, Spania, etc. Mingea se arunca în sus de către o țară și se strigă numele altei țări, care trebuia să prindă rapid mingea, pentru ca ceilalți se ascundeau în timpul acesta și se opreau numai când țara cu mingea se oprea în cercul micuț.

"Țară, țară, vrem ostași!"

Copiii sunt împărțiți în două echipe și cele două echipe sunt așezate la o distanță de câțiva metri fiecare formând un "gard", ținându-se de mâini. Va exista un dialog între echipe:

“- Țară, țară, vrem ostași!

Ceilalți răspund:

“- Nu vă dăm!

- Atunci luăm!

- Pe cine?" Atunci se va menționa un nume de copil ce se afla în acea echipă. Acesta trebuie să fugă și să spargă, dacă poate, șirul (zidul) celălalt. Dacă reușește se va întoarce la echipa lui cu un copil din acea echipă, acesta făcând parte din echipa lui; Iar dacă nu reușește, va rămâne în echipa care l-a strigat. Câștigă echipa care a reușit să adune toți ostașii.

Flori, fete sau băieți"

Doi jucători merg împreună și aleg un număr de la 1 la 10 apoi revin la ceilalți jucători iar aceștia, pe rând, vor spune un număr încercând să ghicească numărul ales de cei doi jucători. Când un jucător ghicește numărul va trebui să aleagă una din cele

3 variante: flori, fete sau băieți. După ce a optat pentru una dintre variante cei doi jucători vor merge și vor alege fiecare câte un nume sau o floare. Apoi vor reveni și îi vor spune celui care a ghicit anterior numărul cele două variante. Acesta va alege una dintre ele și va face astfel pereche cu cel care propusese varianta aleasă iar celălalt jucător va trebui să treacă în grupul celor care încearcă să ghicească numărul.

"Leapșa"

Unul dintre jucători trebuie să îi alerge pe ceilalți. Când reușește să atingă un alt jucător acesta din urmă devine cel care trebuie să alerge după jucători în încercarea de a atinge pe unul dintre ei.

"Îțele încurcate"

Un jucător este ales să stea înafara grupului. Ceilalți trebuie să se țină de mâini, în cerc și se încâlcească, cu mâini și picioare să nu mai știi a cui e mâna și al cui e piciorul. Apoi copilul ales dinainte are rolul de a-i descurca, timp în care jucătorii nu au voie să-și desprindă mâinile. Se pot implica și părinții. Atunci o să fie și mai amuzant.

“Nu trebuie să privim jocul ce pe ceva năserios, ci ca pe o activitate care are o adâncă semnificație. Jocurile copiilor sunt mugurii întregii vieți a omului, căci acestea dezvoltându-se, prin ele dezvăluie și însușirile cele mai ascunse ale ființei sale. Întreaga viață a omului își are izvorul în această epocă a existenței și dacă această viață este senină sau tristă, liniștită sau zbuciumată, rodnică sau zadarnică, asta depinde de îngrijirile mai mult sau mai puțin înțelepte, date la începutul vieții.”

(Ursula Șchiopu, 1970)

Prof. învă. preșcolar Șchiopoiu Florina

Grădinița Nr .4, Focșani

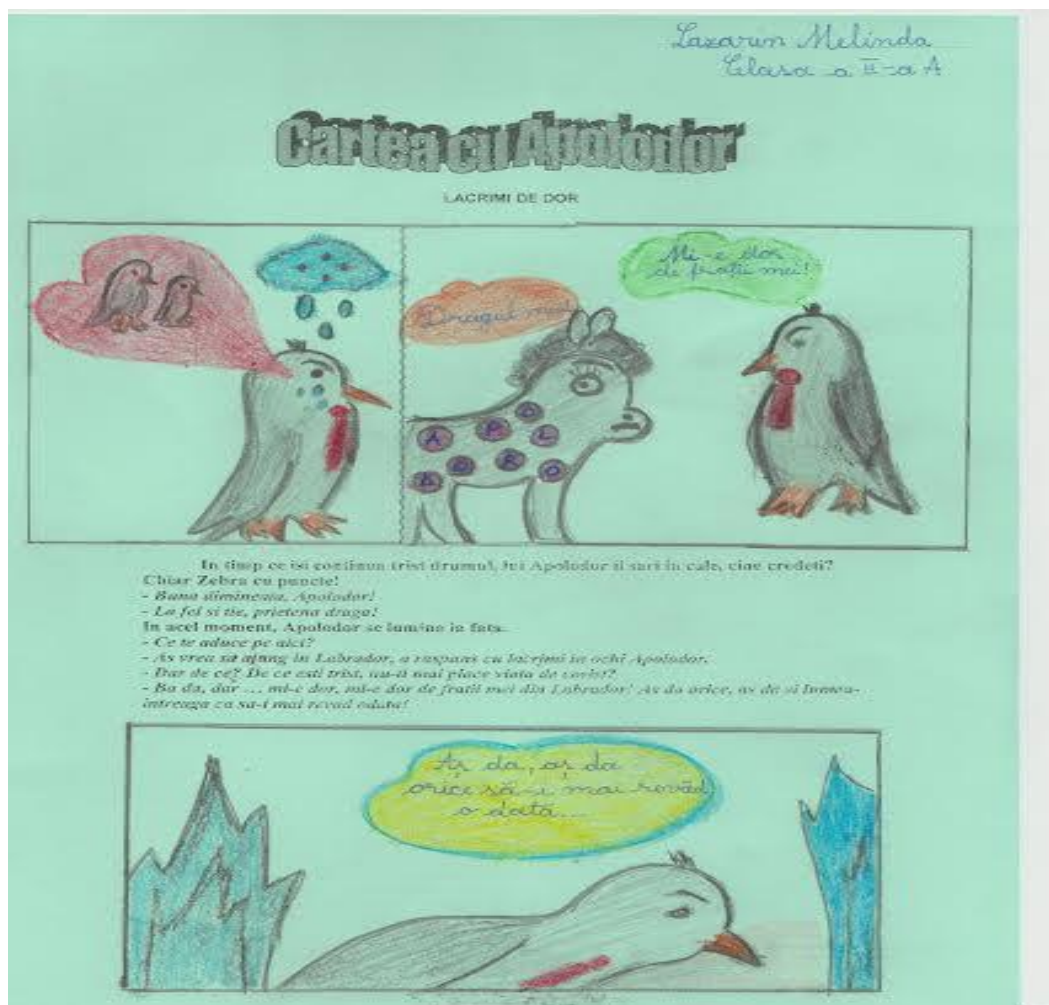
BIBLIOGRAFIE

Chateau Jean - Copilul și jocul, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1970;
Elkonin D.B.-Psihologia jocului, Editura Didactică și Pedagogică, București,
Epuran V. (1973) “Jocuri de mișcare”, I. E. F. S București
Mircea Dragu (2006) “Jocuri de mișcare”- editura Academia, Galați
Todea S. Florian (2006) “Jocuri de mișcare”- editura Fundației România de mâine, București



Prof. învă. Preșcolar Tudorela Butunoi

JOC ȘI JOACĂ



Înv. Elena Lepădatu

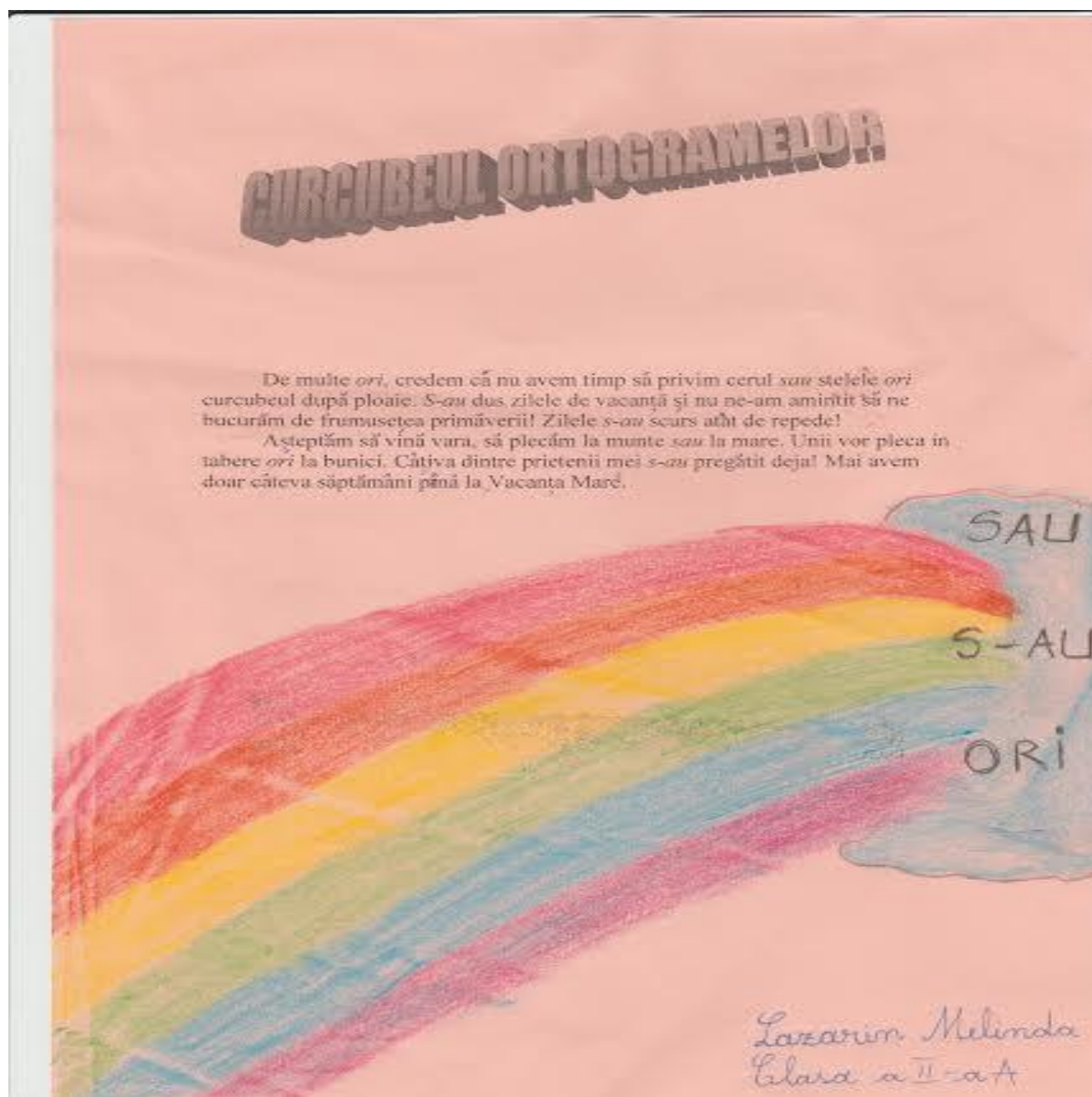
Jocurile copilăriei



Preșcolar: Halici Martina

Prof. înv. preșcolar Șchiopoiu Florina
Grădinița Nr .4, Focșani

JOC ȘI JOACA



Înv. Elena Lepădatu



PICASSO ART

Noi suntem JULIA-ANDREEA MOCANU, FEDERICO ROMAN, ANA-MARIA DINU și ALESSIA MITREA din clasa a II-a A, elevi ai Școlii "Ion Basgan" Focșani.

Am participat la un concurs internațional de artă, care este deschis pentru toți copiii din grupa de vârstă cuprinsă între 6 și 19 ani.

Concursul "PICASSO ART CONTEST" - 2016, India și-a propus să motiveze și să inspire mințile creative tinere. Participanții au fost din

63+țări, inclusiv SUA și Marea Britanie.

Acestea sunt premiile pentru rezultatele noastre obținute la Concursul internațional "PICASSO ART CONTEST" - 2016, India:



- JULIA-ANDREEA MOCANU-Premiul I "Creative Briliance"-2016;
- FEDERICO ROMAN- Premiul III "Creative Briliance"-2016;
- ANA-MARIA DINU- Premiul III "Creative Briliance"-2016;
- ALESSIA MITREA- Premiul III "Creative Briliance"-2016.





Prof. Mihaela Vasile